

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Skiers

Protokolant: prot. sąd. Damian Anioł

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Huberta Woźniaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 4.03.2014 r., 12.03.2014r., 26.03.2014r., 8.04.2014r., 9.05.2014r., 16.06.2014r.

sprawy:

a) **K. B. (1)**, s. W. i G. z d. C., ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie co najmniej od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. w P., W., R. oraz innych miejscowościach na terenie województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: D. W., Ł. N. (1), A. M. (1), M. W. (1), J. N., P. G. (1), B. P., K. G. (1), J. L. oraz inne dotychczas nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach samochodów osobowych i dostawczych po uprzednim pokonaniu ich zabezpieczeń, demontażu ich na części i dalszej ich sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

II. w okresie od 27 czerwca 2010 r. do lipca 2010 w P. działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu pomógł Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) w ukryciu samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę K. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

III. w okresie od 28 lipca 2010 r. do sierpnia 2010 r. w P. działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu pomógł Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) w ukryciu samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę M. C.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

IV. w okresie od 2 września 2010 r. do 3 września 2010 r. w P. na os. (...) działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1), po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 45.000 zł. na szkodę S. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

V. w okresie od 12 września 2010 r. do 13 września 2010 r. w W. przy ul. (...), działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1) i Ł. N. (1), po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 74.600 zł. na szkodę firmy (...) wraz z znajdującą się w pojeździe nawigacją marki N. o wartości 250 zł na szkodę T. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VI. w nocy 16 września 2010 r. w P. przy ul. (...) działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1) i A. M. (1) po wyłamaniu wkładki zamka w drzwiach kierowcy oraz stacyjki w kolumnie kierownicy skutkujące powstaniem uszkodzeń w wysokości 4.500 zł., usiłował dokonać kradzieży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 30.000 zł. na szkodę P. J., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję konkubenta właścicielki pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VII. w okresie od 4 października 2010 r. do 5 października 2010 r. w R., działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1), Ł. N. (1) i K. F. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 23.000 zł. na szkodę T. E.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VIII. w nocy 4 listopada 2010 r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu po uprzednim włamaniu do domu przez wybicie szyby w oknie łazienkowym i zaborze z niego kluczyka do pojazdu, dowodu rejestracyjnego i polisy ubezpieczeniowej (...) SA, a także dowodu rejestracyjnego przyczepy marki T. o numerze rejestracyjnym (...), dokonał następnie kradzieży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 69.870 zł. na szkodę (...) Sp. z o.o. we W. wraz ze znajdującymi się w pojeździe przedmiotami i dokumentami w postaci: dwóch dmuchaw spalinowych do liści marki H. wartości łącznej 3.486 zł., pasa naciągowego, odzieży roboczej wraz z osprzętem, 6 noży do agregatu koszącego firmy (...), 3 tarcz tnące do kosiarek spalinowych firmy (...), zestawu głośnomówiącego marki N. o łącznej wartości 2.000 zł. oraz książki serwisowej pojazdu i teczki z danymi pracowników dotyczącymi wysokości wynagrodzeń na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

b) ***P. G. (1)***, s. R. i G. z d. T., ur. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

IX. w dniu 18 sierpnia 2010 r. w R. w celu użycia za autentyczny sfalszował dokument w postaci zawartej z (...) SA umowy ubezpieczenia samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia

(AC) oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków ((...)) w ten sposób, że w rubryce „podpis ubezpieczającego” podrobił podpis właściciela pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

X. w okresie co najmniej od sierpnia 2010 r. do listopada 2010 r. w P. oraz innych miejscowościach na terenie województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: Ł. N. (1), D. W., A. M. (1), M. W. (1), J. N., K. B. (1), K. G. (1), A. R., J. L. oraz inne dotychczas nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach samochodów osobowych i dostawczych po uprzednim pokonaniu ich zabezpieczeń, demontażu na części i dalszej ich sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XI. w okresie od 25 października 2010 r. do 26 października 2010 r. w P. przy ul. (...), w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotulach, sygnatura akt II K 218/00, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1), A. M. (1) i A. R. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 80.000 zł. na szkodę (...) SA wraz z znajdującymi się w pojeździe kurtką marki V. o wartości 500 zł., nawigacją marki T. (...) o wartości 1.000 zł. oraz dokumentami w postaci uprawnień do nurkowania na szkodę D. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XII. w okresie od 2 listopada 2010 r. do 3 listopada 2010 r. w R., w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotulach, sygnatura akt II K 218/00, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nabył od Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) za kwotę 5.000 zł. samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 45.000 zł. wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę Z. Ć. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

1) Oskarżonego **K. B. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 258§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. I wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że czyn ten został popełniony w okresie co najmniej od 27 czerwca 2010 r. do listopada 2010 r. oraz że w skład zorganizowanej grupy przestępczej wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby i za to na podstawie art.258§1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Oskarżonego **K. B. (1)** uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. II. oraz III. wyroku, z tą zmianą, że przyjmuje że czynów tych dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 7 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 oraz że pomógł w ukryciu wskazanych wyżej samochodów ustalonym osobom w miejscu swojego zamieszkania i za to na podstawie art. 291§1 k.k. w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 64§2 k.k. i art. 91§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

3) Na podstawie art.45§1 k.k. tytułem środka karnego orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego **K. B. (1)** z popełnienia przestępstw przypisanych mu w punkcie 2 wyroku w łącznej kwocie 800 złotych.

4) Oskarżonego **K. B. (1)** uznaje za winnego ciągu czterech przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. IV., V., VI. oraz VII. wyroku, z tą zmianą, że przyjmuje że czynów tych dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 9 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 oraz działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, a także że wartość samochodu z punktu IV wyroku to 36.000 zł, a z punktu V to 50.392 złotych i za to na podstawie art. 14§ 1 kk w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. i art. 91§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu jedną karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

5) Oskarżonego **K. B. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. VIII. wyroku z tą zmianą, że przyjmuje że czynu tego dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 10 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 i za to na podstawie art. 279§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 64§2 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

6) Na podstawie art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone oskarżonemu **K. B. (1)** wymierzając mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w liczbie 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

7) Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego nakłada na oskarżonego **K. B. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem solidarnie z M. W. (1) skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5.03.2014r. w sprawie III K 19/13 poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 36.000 złotych w związku z przestępstwem opisanym w punkcie IV wyroku,

8) Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego nakłada na oskarżonego **K. B. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz:

a) T. E. kwoty 23.000 złotych w związku z przestępstwem opisanym w punkcie VII wyroku

b) (...) SA z siedzibą w W. kwoty 13.620,16 złotych oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 5.486 zł w związku z przestępstwem opisanym w punkcie VIII wyroku

c) (...) SA z siedzibą w W. kwoty 50.392 złotych oraz na rzecz T. K. kwotę 250 zł w związku z przestępstwem opisanym w punkcie V wyroku

9) Oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 270§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. IX. wyroku i za to na podstawie art. 270§1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

10) Oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 258§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. X wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że w skład zorganizowanej grupy przestępczej wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby i za to na podstawie art.258§1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

11) Oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XI wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami oraz że wartość samochodu to 70.300 złotych i za to na podstawie art. 279

§ 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych

12) Oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XII wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że oskarżony nabył ww. samochód od ustalonych osób, a także że wartość samochodu to 41.700 zł i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych

13) Na podstawie art.85 kk i art. 86§ 1 i 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone oskarżonemu **P. G. (1)** wymierzając mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych

14) Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego nakłada na oskarżonego **P. G. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 70.300 złotych oraz kwoty 1.500 zł na rzecz D. S. w związku z przestępstwem opisanym w punkcie XI wyroku

15) Na podstawie art.63§1 k.k. zalicza:

a) oskarżonemu **K. B. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5.10.2013r. do dnia 23.06.2014r. i nadal,

b) oskarżonemu **P. G. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9.03.2011r. do dnia 30.08.2011r.

16) Na podstawie art.627 k.p.k., art.633 k.p.k., oraz art.1, art.2 ust.1 pkt. 4 i 5, art.3 ust.1 oraz art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu i tak:

a) od oskarżonego K. B. (1) wydatki w 2/3 części oraz opłatę w kwocie 1.100 złotych,

b) od oskarżonego P. G. (1) wydatki w 1/3 części oraz opłatę w kwocie 600 złotych,

SSO Mariola Skierś

UZASADNIENIE

W sprawie oskarżonych K. B. (1) i P. G. (1) sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od czerwca do listopada 2010 r. na terenie P. i innych miejscowości województwa (...) działała zorganizowana grupa przestępcza specjalizująca się w zaborze samochodów, przede wszystkim produkcji francuskiej. Kradzieży aut po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dokonywali w różnych zestawieniach osobowych: głównie Ł. N. (1) ps. (...), Diabeł, A. M. (1) ps. (...) i M. W. (1), a także B. P., K. B. (1) ps. (...), Młody, K. G. (1) ps. (...), J. L., P. G. (1) ps. (...) oraz nieustalony mężczyzna o imieniu M. ps. (...). Zaboru tych pojazdów dokonywali na zlecenie D. W. oraz nieustalonego mężczyzny o imieniu lub pseudonimie (...). Z B. wyłączny kontakt posiadał A. M. (1). Mężczyźni ci dostarczali „bezpośrednim” sprawcom kradzieży urządzeń do obejścia fabrycznych zabezpieczeń i uruchomienia samochodów, udzielając także instrukcji dotyczących rodzaju pojazdów możliwych do uruchomienia przy ich pomocy. Utracenie tych urządzeń skutkowało potrąceniem ich wartości z wynagrodzenia wypłacanego sprawcom kradzieży za dostarczone pojazdy. Zdarzały się też sytuacje, że kradzieże samochodów następowały bez uprzedniego zlecenia na nie. Po dokonanej kradzieży samochodów A. M. (1), Ł. N. (1), M. W. (1), K. G. (1) lub K. B. (1) samochody te,

po wcześniejszym telefonicznym potwierdzeniu zakupu i uzgodnieniu ceny, przewozili do L. do (...), bądź też we wskazane przez D. W. miejsce w okolicach S. i M.. K. B. (1), oprócz uczestnictwa we włamaniach do samochodów oraz transportowaniu ich na polecenie A. M. (1) lub Ł. N. (1), za opłatą w wysokości 400 zł, ukrywał też kradzione przez nich pojazdy w miejscu swojego zamieszkania w P. przy ul. (...).

Spośród dokonanych przez opisaną grupę przestępczą kradzieży z włamaniem K. B. (1) i P. G. (1) uczestniczyli w niżej wskazanych zdarzeniach, bądź też nabyli albo pomogli w ukryciu następujących uzyskanych w wyniku przestępstwa aut:

W nocy z 27 na 28 czerwca 2010 r. Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) pojechali się na ul. (...) w P.. Na miejscu wykręcili zamek w bramie ogrodzenia, a następnie weszli na teren nieruchomości, na której stał zaparkowany samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielką była K. K. (1). Pokonywaniem jego zabezpieczeń zajął się M. W. (1). Po uruchomieniu auta sprawcy udali się nim na ul. (...) w P. do miejsca zamieszkania K. B. (1) i tam je pozostawili. W zamian za przechowanie pojazdu K. B. (1) otrzymał 400 zł. Po upływie około 2 tygodni M. W. (1), A. M. (1) i Ł. N. (1) zabrali auto z posesji K. B. (1) i przewieźli ten samochód do W., gdzie na (...) przekazali go nieustalonemu mężczyźnie. Za samochód ten (...) SA w W. wypłaciło odszkodowanie w kwocie 44.900 zł (k. 1271).

Następnie w nocy 28 lipca 2010 r. w B. przy ul. (...) Ł. N. (1), M. W. (1) i A. M. (1) po pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali kradzieży pojazdu C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielką była M. C.. Urządzenie niezbędne do uruchomienia pojazdu z pominięciem fabrycznych zabezpieczeń dostarczył D. W., który zapewnił też o nabyciu samochodu po jego zaborze. Po kradzieży sprawcy auto zaprowadzili do garażu K. B. (1), a zakrycie tego samochodu zapłacili mu 400 zł. D. W. następnie odmówił jednak przyjęcia samochodu, ponieważ zamówił nowszy typ auta. To auto było modelem przed liftingiem i D. W. go nie chciał. W związku z tym pojazd pozostawał w P. na ul. (...) na posesji K. B. (1) przez okres ok. dwóch tygodni. Po tym czasie M. W. (1) udał się nim do W., gdzie wraz z A. M. (1) i Ł. N. (1) sprzedali je B. P.. Za samochód ten (...) SA w W. wypłaciło odszkodowanie w kwocie 16.300 zł (k. 924).

W nocy z 2 na 3 września 2010 r. K. B. (1), Ł. N. (1), M. W. (1) i A. M. (1) udali się na os. (...) w P.. Tam stał zaparkowany samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 36.000 zł (k. 1394) stanowiący własność S. P.. Włamaniem do zaparkowanego w P. na os. (...) pojazdu i jego uruchomieniem zajęli się K. B. (1) i Ł. N. (1). M. W. (1) i A. M. (1) stali na czatach, gotowi do ostrzeżenia współników przed ewentualnymi osobami, które mogły zauważyć moment kradzieży pojazdu lub przed patrolem Policji. Bezpośrednio po przestępstwie sprawcy przeprowadzili ten samochód na P. w pobliże sklepu U (...), a ostatecznie przekazali D. W. w zamian za kwotę 5.000 zł. Z tytułu poniesionej wskutek kradzieży szkody ubezpieczyciel - (...) SA wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 36.000 zł.

T. K. jest Dyrektorem Zakładu (...) w L.. Posiadał samochód służbowy marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 50.392 zł (k. 1394). Samochodem tym T. K. dojeżdżał z miejsca zamieszkania w W. przy ul. (...) do pracy w L.. Samochód ten w dniu 12.09.2010r. ok. 21:30 pozostawił zamknięty na parkingu przed budynkiem przy ul. (...). Rano następnego dnia tj 13.09.2010r. stwierdził brak samochodu w miejscu gdzie go wcześniej pozostawił. W nocy z 12 na 13 września 2010 r. bowiem K. B. (1) wspólnie z Ł. N. (1) i A. M. (1) udali się do W. i z ul. (...) po pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń zabrali w celu przywłaszczenia samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na szkodę firmy (...) wraz z nawigacją marki N. o wartości 250 zł stanowiącą własność T. K.. W drodze do W. K. B. (1), Ł. N. (1) i A. M. (1) o godz. 3:30 13.09.2010r. zatrzymali się na (...) w G. W.. Tam dokonywali zakupów, za które zapłacił A. M. (1) (k. 101). Ich pobyt na stacji benzynowej zarejestrował system monitoringu. W miejscu kradzieży samochodu P. (...) T. K. odnalazł paragon ze (...) w G. W.. (paragon zdjęcie 12 k. 92) Paragon ten w trakcie kradzieży auta utracili sprawcy. Za samochód ten ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie w kwocie 50.392 zł (k. 1394)

P. J. zaparkowała swój samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 30.000 zł w dniu 15 września 2010r. ok. godz. 20:00 przy bramie parkingu strzeżonego przy ul. (...) w P.. Około 23:00 P. J. wysłała sms-a do swojego narzeczonego P. K. (1), aby wprowadził samochód do garażu. Około godziny 0:30 dnia 16 września 2010r. K. K. (2) zamieszkały w P. przy ul. (...) podszedł do okna zapalił papierosa. Przez okno zauważył, że przy zaparkowanym P.

(...) kręci się trzech nieznanych mu mężczyzn. Byli to K. B. (1), Ł. N. (1) i A. M. (1). Zauważyli oni K. K. (2) i schowali się w pobliskiej bramie, po chwili wyszli z niej i wrócili do swojego samochodu, wsiedli do niego. W związku z tym, że zachowanie tych mężczyzn zaniepokoiło K. K. (2) postanowił zgasić światło w mieszkaniu i nadal ich obserwować. Po chwili mężczyźni wysiedli ze swojego samochodu, z bagażnika wyjęli jakieś narzędzia i poszli w kierunku ulicy (...). W tym czasie K. B. (1), Ł. N. (1) i A. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu wyłamali wkładkę zamka w drzwiach kierowcy oraz stacyjkę w kolumnie kierownicy w samochodzie marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Naprawa tych uszkodzeń wynosiła ok. 4500 zł. Po około 2-3 minutach K. K. (2) usłyszał krótki sygnał klaksonu, a po kilku minutach ci sami mężczyźni pchali samochód P. (...) koloru białego w kierunku ul. (...) a G. i zaparkowali go bezpośrednio przy swoim samochodzie. Mężczyzna, który kierował tym samochodem wysiadł z niego, otworzył pokrywę silnika usiłując uruchomić ten pojazd, a pozostali 2 mężczyźni stali przy nim. Wówczas w kierunku tego samochodu przyjechał motorem P. K. (1), który zobaczył, że samochodu P. J. nie ma w miejscu gdzie go zostawiła i zaczął jego poszukiwania. Gdy zobaczył samochód P. J. zaczął krzyczeć dlaczego kradną jego samochód. Potem chciał, by sprawcy zapłacili za uszkodzenia tego pojazdu, które wynosiły 4500 zł. K. B. (1), Ł. N. (1) i A. M. (1) wówczas uciekli, pozostawiając na miejscu należący do A. M. (1) samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym przyjechali. Wewnątrz auta Ł. N. (1) pozostawił telefon komórkowy objęty kontrolą operacyjną, w którym posiadał zapisany numer telefonu m. in. do K. B. (1). P. K. (1) wezwał Policję.

W nocy z 4 na 5 października 2010 r. A. M. (1), Ł. N. (1) i K. B. (1) udali się R. na ul. (...). Na miejsce przywiozła ich swoim samochodem K. F. - wspólna znajoma Ł. N. (1) i K. B. (1). Na miejscu pokonali oni w nieustalony sposób zabezpieczenia samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 23.000 zł, który był własnością T. E. i dokonali jego kradzieży. T. E. nie posiadał ubezpieczenia AC. Kradzionym autem wracał do P. K. B. (1), przed nim własnym samochodem jechała K. F.. A. M. (1) i Ł. N. (1) udali się w tym czasie do W., dokąd zawiózł ich B. P.. Tam dokonali wspólnie kradzieży z włamaniem kolejnego auta.

W nocy z 4 na 5 października 2010 r. z P. K. B. (1), podobnie jak pozostali sprawcy, wykonywał połączenia telefoniczne logując się na masztach antenowych obejmujących swoim zasięgiem trasę przejazdu z P. do R., miejsce dokonanej tam kradzieży samochodu marki R. (...), a następnie drogę powrotną do P. oraz ostatecznie miejsce jego zamieszkania.

W nocy z 12 na 13 października 2010 r. Ł. N. (1), A. M. (1) i B. P. pojechali do M.. Na miejscu włamali się, a następnie dokonali kradzieży dwóch samochodów marki P. (...). Zakup jednego z aut, o numerze rejestracyjnym (...), Ł. N. (1) zaproponował P. G. (1) ps. (...). Do przekazania pojazdu nie doszło, z uwagi na jego odnalezienie przez Policję.

W dniu 13 października 2010 r. o 16.35 w zarejestrowanej rozmowie telefonicznej Ł. N. (1) pytał D. W., czy mógłby załatwić dla kolegi urządzenie służące do uruchamiania samochodów marki F. (...) z pominięciem zabezpieczeń fabrycznych. W nocy z 25 na 26 października 2010 r. Ł. N. (1) wspólnie z A. M. (1) i P. G. (1) udali się na ul. (...) w P.. Na miejscu włamali się w nieustalony sposób i ukradli samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielem był (...) SA, a użytkownikiem D. S.. Wewnątrz auta znajdowała się kurtka marki V. o wartości 500 zł., nawigacja marki T. (...) wartości 1.000 zł., szereg dokumentów, m. in. certyfikaty potwierdzające uprawnienia do nurkowania użytkownika pojazdu D. S., a także nieustalona kwota pieniędzy, którą zabrał P. G. (1). Po kradzieży sprawcy zaprowadzili samochód w nieustalone miejsce. Tytułem odszkodowania (...) SA wypłacił pokrzywdzonej firmie (...) SA kwotę 70.300 zł (k. 1403).

W nocy z 2 na 3 listopada 2010 r. Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) dokonali kradzieży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 41.700 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń. Pojazd ukradli oni z parkingu niestrzeżonego w P. na osiedlu (...), a następnie M. W. (1) przewiózł ten samochód do miejsca zamieszkania P. G. (1) w R.. P. G. (1) auto to nabył za kwotę 5000 zł.

W nocy 4 listopada 2010 r. K. B. (1) działając wspólnie z nieustaloną osobą wybijając szybę w oknie łazienkowym włamał się do mieszkania w B.. Z mieszkania zabrał kluczyk do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową (...) SA, ponadto dowód rejestracyjny przyczepcy marki T. o numerze rejestracyjnym (...). Używając oryginalnego klucza otworzył następnie i uruchomił F. (...), wewnątrz

którego znajdowały się dwie dmuchawy spalinowe do liści marki H. wartości łącznej 3.486 zł., pas naciągowy, odzież robocza wraz z osprzętem, 6 noży do agregatu koszącego firmy (...), 3 tarcze tnące do kosiarek spalinowych firmy (...), zestaw głośnomówiący marki N. o łącznej wartości 2.000 zł. oraz książkę serwisową pojazdu i teczkę z danymi pracowników dotyczące wysokości wynagrodzeń na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w P.. Samochodem tym udał się do miejsca swojego zamieszkania w P. przy ul. (...), skąd zadzwonił do K. G. (1) z prośbą o przyjazd. Po przyjeździe K. G. (1) K. B. (1) zaproponował mu, aby znalazł nabywcę na auto, a wówczas on z pieniędzy za samochód zwróci mu posiadany u K. G. dług w wysokości 800 zł. Za jego namową K. G. (1) zaoferował pojazd Ł. N. (1) i A. M. (1). Ostatecznie K. B. (1) sam znalazł nabywcę skradzionego przez siebie auta, zwracając z uzyskanej kwoty dług K. G. (1).

Podczas przeszukania miejsca zameldowania P. G. (1) ujawniono między innymi dokument w postaci zawartej między M. T. a (...) SA umowy ubezpieczenia samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (AC) oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków (...) z dnia 18.08.2010r. Podpis właściciela auta na dowodowym dokumencie podrobił P. G. (1). Dokument ten został sfalszowany przez P. G. (1) w celu użycia za autentyczny.

Oskarżony **K. B. (1)** ps. (...), (...)urodził się (...)w S.. Jest bezdzietnym kawalerem, nie mającym nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu sprzedawca handlowiec. Przed aresztowaniem utrzymywał się z prac dorywczych, z tytułu których osiągał dochód w wysokości ok. 1.800 zł. Nie posiada majątku. Z informacji ZUS wynika, że w okresie od 1.06.2010r. do 15.10.2013r. nie odnotowano żadnego zgłoszenia z tytułu działalności bądź zatrudnienia. Z informacji z Urzędu Skarbowego Poznań Jeżyce wynika, że za lata 2010-2012 nie zaewidencjonowano zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (k. 163, 164 teczki osobowej K. B. (1)). Był karany karnie. Oskarżony K. B. (1)został m.in. skazany przez wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 listopada 2007 r., sygn. akt XXV K 905/07 za przestępstwa m. in. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazany na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. K. B. (1)został także skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 6.05.2008r., sygn. akt III K 438/08 za przestępstwo z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 października 2008 r. połączono oskarżonemu K. B. (1)kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami i wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę skazany odbywał w okresie od dnia 8 maja 2007 r. do 26 listopada 2007 r. oraz od 11 lutego 2008 r. do 7.01.2009 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony (k. 1193).

Oskarżony **P. G. (1)** ps. (...) urodził się (...) w P.. Jest bezdzietnym kawalerem, nie mającym nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu mechanik samochodowy. Przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych, z tytułu których osiągał dochód w wysokości 2000 zł. Nie posiada majątku. Był karany karnie. Oskarżony P. G. (1) został m.in. skazany przez Sąd Rejonowy w Szamotułach wyrokiem z dnia 2 czerwca 2000 r., sygn. akt II K 218/00, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 27 lipca 2004 r., sygn. akt. Ko 914/03, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 218/00, albowiem skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwo z art. 278 § 1 kk, za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu wyrokiem z dnia 20 grudnia 2002 r., sygn. akt VI K 194/02. Karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 218/00 skazany P. G. (1) odbywał w okresie od 16 sierpnia 2005 r. do 16 października 2006 r.

P. G. (1) nie jest psychicznie chory ani upośledzony umysłowo, tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów oraz pokierowania swoim zachowaniem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. w części na podstawie wyjaśnień oskarżonego K. B. (1) (k. 118 - 122, 133 - 134, 156 - 158, 174 - 176 teczki osobowej dot. K. B., (...)-1380, (...)), P. G. (1) (k. 42 - 45, 291 - 293, 422 - 426, 443 - 445 teczki osobowej dot. P. G., 1380)

2. zeznań świadków: P. J. k. 26 – 27, 1495-1496, P. K. (1) k. 28 - 29, 52 – 54, 1496-1497, K. K. (2) k. 30, 68 – 70, 1495 T. K. k. 80 – 83, 1382, P. K. (2) k. 86 – 87, 1715, M. W. (1) k. 65-67, 286-291, 301-306, 307-313, 314-317, 322-331, 332-338, 339-347, 348-353 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniu 23.05.2013 roku w sprawie III K 18/13 SO w Poznaniu, których odpis znajduje się na karcie 1363-1370 oraz w dniu 29.05.2013 roku w sprawie III K 18/13 SO w Poznaniu – odpis k. 1558-1562, 1609-1615, D. S. k. 883 - 885, 886 - 887, 894 – 896, 1605-1606, Z. Ć. (2) k. 899 – 901, 1424, K. K. (1) k. 909 - 910, 1425, A. K. k. 912, 1428, M. C. k. 919 - 920, 1426 S. P. k. 928 – 930, 1426, T. E. k. 937 – 940, 1426-1427, M. K. k. 944 – 946, 1427-1428, A. P. k. 951 - 953, 954 – 955, 1606-1607, R. K. k. 963 - 965, 966 – 967, 1710-1711, M. S. k. 968 – 969, 1605, S. B. k. 990 - 991, 1000-1001, 1429-1430, M. T. k. 89-92, 201-203, 1607-1608, B. P. k. 355-360, 361-365 oraz zeznania świadka złożone przed SO w Poznaniu w sprawie III K 18/13 w dniu 23 maja 2013 roku - odpis k. 1359-1362, K. F. k. 379-383, 384-386 oraz ze sprawy tut. Sądu III K 18/13, których odpis znajduje się na kartach 1352, 1497, J. L. 367-371, 372-374, 375-377 oraz ze sprawy tut. Sądu III K 18/13, których odpis znajduje się na kartach 1351-1352 oraz protokół przesłuchania z dnia 13 listopada 2012 roku z kart 117-119 sprawy III K 18/13 z teczki osobowej J. L. – odpis k. 1465-1466, K. D. (poprzednio G.) k. 388-397, 404-411 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniu 20.08.2013 roku w sprawie III K 18/13 SO w Poznaniu – odpis (...) - (...), (...) - (...).

3. dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, a ujawnionych na rozprawie w postaci:

k. 31 kopia umowy (...) o nr rej. (...),

k. 32 - 34 protokół przeszukania P. (...) o nr rej. (...),

k. 35 - 41 protokół oględzin P. (...) o nr rej. (...),

k. 44 - 51 protokół przeszukania telefonu komórkowego,

k. 75 - 78 opinia w dziedzinie badań daktyloskopijnych,

k. 88 - 93 protokół oględzin miejsca kradzieży P. (...) o nr rej. (...),

k. 95 kopia rachunku stacji (...),

k. 96 - 98 protokół zatrzymania rzeczy – płyty z monitoringu stacji (...),

k. 99 - 100 kopia dowodu rejestracyjnego,

k. 101 pismo (...) SA dot. posiadacza karty V.,

k. 133 - 138 protokół oględzin zapisu monitoringu wraz z dokumentacją fotograficzną,

k. 171 - 176 opinia z zakresu traseologii,

k. 177 - 185 opinia w dziedzinie informatyki,

k. 202 - 212 opinia w dziedzinie badań mechanoskopijnych,

k. 213 - 220 opinia w dziedzinie badań mechanoskopijnych,

k. 292 - 295 protokół eksperymentu procesowego,

k. 296 - 300 protokół eksperymentu procesowego,

k. 398 - 403 protokół eksperymentu procesowego,

k. 426 - 442 notatka urzędowa z dnia 20.01.2011 r. z analizy treści rozmów utrwalonych w toku kontroli operacyjnej,

- k. 443 - 451 notatka urzędowa z dnia 8.03.2011 r. z analizy treści rozmów utrwalonych w toku kontroli operacyjnej,
- k. 487 - 585 analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 586 - 656 (tom IV) analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 657 - 673 analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 674 - 685 analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 686 - 724 analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 725 - 740 analiza kryminalna danych teleinformatycznych (połączeń telefonicznych i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych),
- k. 741 - 763 stenogramy rozmów Ł. N. (1) zarejestrowane w toku kontroli operacyjnej o krypt. „Golf-2” i „Golf-9”,
- k. 764 - 880 (tom V) stenogramy rozmów Ł. N. (1) zarejestrowane w toku kontroli operacyjnej o krypt. „Golf-11”,
- k. 883 - 885 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 890 - 883, 897 kopia dokumentacji dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 899 - 901 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 903 - 907 kopia dokumentacji dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 909 - 911 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 914 - 916 dokumentacja dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 919 - 920 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 922 - 924 dokumentacja dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 928 - 930 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 933 - 935 kopia dokumentacji dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 937 - 940 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 947 - 948, 958 - 560 protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem,
- k. 961 informacja dotycząca wysokości odszkodowania,
- k. 963 - 965 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 971 - 973 dokumentacja dot. wypłaty odszkodowania,
- k. 975 notatka urzędowa

- k. 976 - 979 protokół oględzin samochodu P. (...) o nr rej. (...) wraz z materiałem poglądowym,
- k. 980 - 982 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 983 - 989 protokół oględzin wraz z materiałem poglądowym,
- k. 990 - 991 protokół oględzin przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 992 - 997 protokół oględzin samochodu P. (...) o nr rej. (...) wraz z materiałem poglądowym
- k. 1188-1193 odpisy wyroków dotyczące K. B. (1)
- k. 1323-1346 odpis wyroku w sprawie M. W. (2) i in. SO Poznań III K 19/13
- k. 1400 – 1403 wydruki potwierdzające wypłaty odszkodowań przez (...)

Teczka tematyczna dotycząca K. B. (1)

- k. 12 - 17 protokół przeszukania pomieszczeń,
- k. 22 odpis wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu o sygn. V K 59/05,
- k. 23 - 29 odpis wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu o sygn. XXV K 905/07,
- k. 34 - 37 dane o odbyciu kary pozbawienia wolności,
- k. 45 informacja KP Poznań Grunwald w Poznaniu,
- k. 46 notatka urzędowa,
- k. 65 - 67, 96 - 98 informacja dotycząca zarejestrowanych pojazdów,
- k. 70 - 71 informacja ze zbioru PESEL,
- k. 73, 94 informacja z izby wytrzeźwień,
- k. 74, 93 informacja z powiatowego urzędu pracy,
- k. 91 - 92 dane o karalności,
- k. 160 notatka urzędowa,
- k. 163 informacja ZUS,
- k. 164 informacja US dot. wysokości dochodu,
- k. 166 - 168 opinia w dziedzinie badań daktyloskopijnych.

Teczka tematyczna dotycząca P. G. (1)

- k. 5 protokół zatrzymania osoby,
- k. 6 - 8 protokół przeszukania osoby,
- k. 9 - 14 protokół przeszukania telefonu komórkowego,
- k. 15 - 25 protokół przeszukania domu,

- k. 48 odpis wyroku SR w Szamotułach o sygn. II K 218/00,
- k. 49 - 51 postanowienie o zarządzeniu wykonania kary w sprawie II K. 218/00,
- k. 52 - 54 odpis wyroku SO w Poznaniu o sygn. XVI K 100/10,
- k. 123 - 129 opinia w zakresie badań mechanoskopijnych,
- k. 131 informacja Urzędu Komunikacji Elektronicznej dot. zabezpieczonych urządzeń,
- k. 147 - 192 informacja Starostwa Poznańskiego wraz z dokumentacją dot. rejestracji pojazdów marki P. (...)o nr rej. (...),
- k. 193 - 200 opinia w zakresie badań mechanoskopijnych,
- k. 213 - 218 protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie,
- k. 227 - 229 protokół oględzin miejsca kradzieży wraz z szkicem sytuacyjnym,
- k. 240 - 246 opinia z zakresu badań mechanoskopijnych,
- k. 261 - 264 opinia z zakresu badania broni i amunicji,
- k. 274 - 278 opinia z zakresu badań mechanoskopijnych,
- k. 321 - 323 opinia z zakresu badania broni i amunicji,
- k. 366 - 370 opinia sądowo – psychiatryczna,
- k. 406 dane o karalności,
- k. 407 - 412 opinia sądowo – psychiatryczna,
- k. 433 umowa kupna – sprzedaży samochodu,
- k. 434 - 435 odpis wyroku SR w Szamotułach o sygn. II K 610/03,
- k. 437 odpis wyroku SR w Nowym Tomyślu o sygn. II K 750/11,

Teczka tematyczna dotycząca A. R.

- k. 7 - 11 protokół przeszukania mieszkania,
- k. 75 - 78 opinia z zakresu badań chemicznych

a także:

- nagrania z płyt z kontroli operacyjnej znajdujących się w aktach SO w Poznaniu sygnatura III K 18/13 oraz teczki stenogramów GOLF 16, GOLF 17, GOLF 6, GOLF 13, GOLF 5, GOLF 14, GOLF 11 oraz analizy kryminalnej z 7 stycznia 2011 r. – załącznik II oraz notatki z analizy rozmów załącznik nr I akt SO w Poznaniu sygnatura III K 18/13

Przesłuchiwany na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego **K. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu przestępstw. Wyjaśnił, że nie jest złodziejem samochodów i nie potrafi otworzyć auta bez kluczyka. Wskazał, że z osób wymienionych w opisie zarzucanego mu czynu z art. 258 § 1 kk zna Ł. N. (1), gdyż uczęszczali do tej samej szkoły, ponadto zna M. W. (1), K. G. (1) oraz J. L., od którego kupił samochód.

Oskarżony K. B. (1) wyjaśnił także, że nigdy w miejscu swojego zamieszkania nie ukrywał samochodu marki P. (...). Faktycznie natomiast na prośbę M. W. (1) przechowywał w swoim garażu jego (...) C3 sprowadzone z Francji, bez tablic rejestracyjnych, nieubezpieczone. Wskazał, że nie wiedział, że pojazd pochodzi z kradzieży. Zgodnie z ustaleniami z M. W. (1) auto to miał przechowywać przez okres 2 tygodni i otrzymać w zamian 200 zł. Po upływie tego terminu oskarżony zaczął się denerwować, że M. W. (1) ani nie odbiera tego samochodu ani nie płaci za jego przechowanie. Oskarżony zwrócił się więc do M. W. (1), by zabrał ten samochód, a wówczas będący pod wpływem sterydów M. W. (1) pobił go i nie zapłacił mu pieniędzy.

Oskarżony wyjaśnił, że żył uczciwie, miał stały dochód ze sprzedaży odkurzaczy i nie czerpał dochodu z popełniania przestępstw. Oskarżony wyjaśnił również, że w chwili gdy zorientował się czym się zajmuje to towarzystwo, zerwał z nimi kontakty. Znajomość utrzymywał w okresie od lipca do września 2010 r. We wrześniu wyjechał z A. W. zamieszkałym w P. przy ul. (...) do Z., gdzie zamierzali otworzyć biuro sprzedaży odkurzaczy marki K., których był dealerem. Tam przeprowadzali prezentacje odkurzaczy. Z tego tytułu osiągał stały dochód. W Z. przebywał ponad 4 tygodnie, mieszkał w schronisku i nie wracał w tym czasie do P.. Z tego też względu nie mógł brać udziału w popełnieniu przestępstw zaistniałych we wrześniu 2010 r.

Odnosząc się do stawianego mu zarzutu udziału w kradzieży z włamaniem samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oskarżony K. B. (3) wyjaśnił, że zadzwoniła do niego K. F. i poprosiła go o przetransportowanie do blacharza samochodu. Wspólnie pojechali do R.. Tam podszedł nieznany mu mężczyzna, który wręczył mu dowód rejestracyjny i kluczyki do auta. Samochód zawiózł w okolice R. i pozostawił „jakiemuś chłopakowi”. Wrócił do domu z K. F.. W zamian za przysługę nie otrzymał żadnych pieniędzy.

Oskarżony zaprzeczył też kradzieży samochodu marki F. (...) wskazując, iż opisana w zarzucie sytuacja w ogóle nie miała miejsca.

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia K. B. (1), w których wskazywał, że nie brał on udziału w usiłowaniu kradzieży samochodu marki P. (...) na szkodę P. J.. Z zeznań świadka P. K. (1) i K. K. (2) jednoznacznie wynika, że sprawców działających wspólnie i w porozumieniu było 3, przy czym P. K. (1) na okazanych tablicach poglądowych jako jednego ze sprawców rozpoznał Ł. N. (1). Zeznania tych świadków są zgodne z zeznaniami M. W. (1), który z racji bliskich relacji z Ł. N. (1) oraz A. M. (1) uzyskał od A. M. (1) informacje na temat usiłowania zaboru samochodu marki P. (...) z ul. (...) w P. oraz udziału w tym przestępstwie K. B. (1).

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia K. B. (1), w których zaprzeczał swojemu udziałowi w kradzieży samochodu P. (...) o nr rej (...) użytkowanego przez T. K.. Z zeznań świadka T. K. wynika, że znalazł on na miejscu kradzieży swego samochodu paragon ze stacji (...) z dnia 13.09.2010r., a więc z dnia kradzieży jego samochodu służbowego. Z nagrania monitoringu ze stacji (...) (k. 135-138) wynika, że wraz z A. M. (1) i Ł. N. (1) był K. B. (1). Nadto z treści utrwalonych rozmów telefonicznych Ł. N. (1) z numerem (...) należącego do K. B. (1) z dnia 3.09.2010r. (k. 760-762) wynika, że jest brał on udział w kradzieży tego samochodu.

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1), w których negował popełnienie przez niego przypisanych mu 2 przestępstw paserstwa. Są one bowiem sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami M. W. (1), który wskazywał na ukrywanie przez K. B. (1) tych samochodów za opłatą 400 zł każdorazowo. M. W. (1) sam zawoził i odbierał z posesji K. B. (1) te samochody.

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1), w których kwestionował on swój udział również w pozostałych przypisanych mu czynach, albowiem są one sprzeczne ze spójnymi i wzajemnie zgodnymi zeznaniami M. W. (1) i K. G. (1) obecnie D. omówionymi poniżej, a także treścią utrwalonych rozmów telefonicznych i miejscami logowania się telefonu oskarżonego.

Za niewiarygodne sąd uznał twierdzenia oskarżonego dotyczące jego znajomości z A. W. zamieszkałym w P. oraz ich wspólnego wyjazdu do Z.. Na terenie P. nie zamieszkuje osoba o nazwisku A. W., z którą oskarżony miał przebywać we

wrześniu 2010 r. w Z., a na okazanych oskarżonemu wizerunkach innych osób o takim imieniu i nazwisku oskarżony nikogo nie rozpoznał (k. 160). Z treści utrwalonych rozmów telefonicznych, a także zapisu monitoringu na stacji benzynowej w G. W.. jednoznacznie wynika, że w tym czasie znajdował się w P. i okolicach uczestnicząc wspólnie z Ł. N. (1) i A. M. (1) w kradzieżach samochodów.

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1), iż na początku września 2010 r. zakończył znajomość z Ł. N. (1) oraz pozostałymi wymienionymi w zarzucie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej osobami. W tym zakresie są one bowiem sprzeczne z danymi teleinformatycznymi dotyczącymi nawiązywanych połączeń i miejsc logowań względem stacji przekaźnikowych w czasie ich wykonywania oraz przeprowadzona na ich podstawie analiza kryminalistyczne. Wynika z niej jednoznacznie, że K. B. (1) w kolejnych miesiącach kontaktował się telefonicznie z Ł. N. (1) i A. M. (1), dokonując kolejnych przestępstw.

Przesłuchiwany na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego **P. G. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Wyjaśnił, iż A. M. (1) ps. (...) i M. W. (1) poznał dopiero w sierpniu lub we wrześniu 2010 r. Wskazał, że od wielu lat zna natomiast Ł. N. (1), jednak dopiero w lipcu 2010 r. po dłuższej przerwie ponownie się spotkali. Pozostałych wymienionych w opisie zarzucanego mu przestępstwa z art. 258 kk nie znał. Oskarżony P. G. (1) zaprzeczył, aby brał udział w kradzieży z włamaniem samochodu marki F. (...), wskazując przy tym, iż nie chciałby się „na razie” wypowiadać na temat. Samochodu marki P. (...), który miał kupić, nie przypominał sobie. Zaprzeczył, by zażywał amfetaminę. Po okazaniu polisy ubezpieczeniowej samochodu marki P. (...) o nr rej. (...) należącego do M. T. przyznał, że nakreślił na tym dokumencie w rubryce podpis ubezpieczającego podpis o treści M. T.. Wyjaśnił, iż miał upoważnienie wuja do ubezpieczenia tego auta. Dodał, iż nie wiedział, że nie mógł się za niego podpisać.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu P. G. (1) w zakresie, w jakim zaprzeczał swojemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami aut i ich zbywaniem. W tym zakresie są one sprzeczne z zeznaniami M. W. (1), K. G. (1) obecnie D. oraz treścią rozmów telefonicznych utrwalonych w toku kontroli operacyjnej. Zresztą na fakt wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia tego przestępstwa przez oskarżonego wskazywał szczegółowo Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie IV Kz 152/11 z dnia 31.03.2011r. (k. 74-76 teczki osobowej P. G.).

Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. G. (1) w zakresie, w którym kwestionował on swój udział w kradzieży samochodu F. (...) o nr rej (...). W tym zakresie są one bowiem sprzeczne z zeznaniami świadka M. W. (1), który szczegółowo opisał informacje uzyskane od Ł. N. (1) i A. M. (1), którzy mieli pretensje do oskarżonego G., że nie powiedział im o znalezionych w tym samochodzie lekarza pieniądzech. Nadto A. R. opowiadała M. W. (1) o kradzieży F. (...). Szczegóły te znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego D. S..

Za niewiarygodne sąd uznał również wyjaśnienia oskarżonego P. G. (1), w których negował nabycie kradzionego P. (...). W tym zakresie są one sprzeczne z wyjaśnieniami M. W. (1), który wskazywał, że sam osobiście zawoził to auto do domu oskarżonego w R..

Za wiarygodne sąd uznał wyjaśnienia P. G. (1) w zakresie w jakim przyznał, że to on naniósł podpis o treści M. T. na umowie ubezpieczenia samochodu P., w tym zakresie są bowiem zgodne z zeznaniami M. T., który zaprzeczył by był to jego podpis. Za niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w których wskazywał, że nie wiedział, że nie mógł się podpisać za wuja. Oskarżony jest osobą dorosłą, w pełni poczytalną, a zatem zdawał sobie sprawę z tego, że na dokumentach można odpisywać się jedynie swoim imieniem i nazwiskiem. Z treści umowy jednoznacznie przy tym wynikało, że jest ona zawierana pomiędzy ubezpieczycielem a M. T. a nie P. G. (1). Sąd nie kwestionował przy tym faktu udzielenia pełnomocnictwa oskarżonemu przez M. T. do ubezpieczenia tego pojazdu, ale wówczas oskarżony winien przedłożyć ubezpieczycielowi stosowne pełnomocnictwo i zawrzeć umowę jako P. G. (1) pełnomocnik M. T..

Przechodząc do oceny wyjaśnień i zeznań **M. W. (1)** wskazać należy, że za niewiarygodne sąd uznał zeznania świadka złożone w dniu 27.09.2010r. (k. 65-67), albowiem wynikały one z wersji, do której nakłonił świadka A. M. (1). O zeznaniach tych i przyczynach ich złożenia wiarygodnie następnie M. W. (1) wyjaśniał w charakterze podejrzanego. Wiarygodne są późniejsze wyjaśnienia M. W. (1) i zeznania złożone w trakcie kolejnego, a także następnych przesłuchań przyznając się do zarzucanych czynów szczegółowo opisał swój, a także innych osób udział w

poszczególnych kradzieżach z włamaniem oraz okoliczności ich dokonania bądź przyczyny niemożności ich zaboru. Ujawnił ponadto inne przestępstwa zaboru pojazdów, których popełnienia wcześniej mu nie zarzucano, w tym zdarzenia nieznanе dotychczas organom ścigania m. in. z powodu nie zgłoszenia ich przez pokrzywdzonych, albo których popełnienia nie przypisywano wcześniej członkom opisanej grupy przestępczej. Szczegółowo opisał także nabywców lub zleceniodawców kradzieży konkretnych aut, miejsca i okoliczności ich przekazywania, miejsca ukrycia lub postoju samochodów do czasu ich przekazania odbiorcy. Podał reguły funkcjonowania grupy przestępczej, do której należał, zasady podziału korzyści majątkowych uzyskanych ze sprzedaży pojazdów, wzajemne stosunki panujące między poszczególnymi jej członkami. Podczas eksperymentów procesowych przeprowadzonych z jego udziałem wskazał miejsca kradzieży bądź usiłowania kradzieży samochodów wspólnie z Ł. N. (1), A. M. (1), J. L. i K. B. (1), w tym miejsce porzucenia przedmiotu umożliwiającego zidentyfikowanie jednego z pojazdów. Wskazał także, że przesłuchiwany na rozprawie M. W. (1) nie pamiętał już wszystkich szczegółów podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego. W ocenie sądu nie podważa to jednak wiarygodności jego wyjaśnień z postępowania przygotowawczego mając na względzie upływ prawie 4 lat od zdarzeń, o których zeznawał, a przede wszystkim ilość kradzieży z włamaniem do samochodów uzasadnia zacieranie się szczegółów w jego pamięci, w szczególności w zakresie okoliczności nie dotyczących jego samego lecz innych osób. Oczywistym jest bowiem, że sprawy innych osób zapamiętujemy bardziej pobieżnie aniżeli te które dotyczą nas samych bezpośrednio.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego **K. G. (1)** szczegółowo opisał okoliczności poznania A. M. (1) i Ł. N. (1), dokonywania wspólnie z nimi, a także mężczyzną o imieniu M. ps. (...), kradzieży pojazdów, rolę w nich poszczególnych osób, sposób i miejsce przekazywania pochodzących z przestępstwa pojazdów innym osobom. Podczas eksperymentu procesowego z jego udziałem wskazał miejsca kradzieży bądź usiłowania zaboru pojazdów, a także miejsca ich postoju po dokonaniu przestępstwa. Te jego wyjaśnienia sąd uznał za wiarygodne. Wprawdzie na rozprawie świadek starał się umniejszyć rolę K. B., ale wynikało to w ocenie z faktu, iż był przestraszony zachowaniem współsprawców ze sprawy III K 18/13 po przesłuchaniu w tamtej sprawie, a poza tym swoją odpowiedzialność karna miał już uregulowaną i nie chciał nadmiernie obciążać oskarżonego B..

Sąd dał wiarę zeznaniom M. W. (1) oraz K. G. (1) - obecne nazwisko D. w zakresie powyżej wskazanym. M. W. (1) to jeden z najaktywniejszych obok Ł. N. (1) i A. M. (1) członków grupy, który uczestniczył w większości kradzieży samochodów, w tym wspólnie z K. B. (1) przy kradzieży R. (...), ponadto przyprowadzał auta do miejsca zamieszkania K. B. (1) w celu ich ukrycia, a następnie zabierał stamtąd w celu dostarczenia nabywcy. Osobiście dostarczył także Przemysłowi G. skradziony z os. (...) w P. samochód marki P. (...), który oskarżony ten nabył za kwotę 5 tys. zł. Z racji bliskich relacji z Ł. N. (1) oraz A. M. (1), u którego przez pewien czas nocował, planowaniem w tym gronie kolejnych przestępnych czynów, uzgadnianiem osób, którym pojazdy te będą zbywane oraz kwot, jakich będą się za nie domagać, M. W. (1) posiadał szeroką wiedzę na temat także tych przestępnych zdarzeń, w których sam nie uczestniczył. Stąd jego wiedza o m. in. takich przestępstwach, jak usiłowanie zaboru samochodu marki P. (...) z ul. (...) w P., w którym uczestniczył K. B. (1), czy kradzieży z włamaniem samochodu marki F. (...) z ul. (...) w P., której dokonał P. G. (1) wspólnie z Ł. N. (1) i A. M. (1). W wypadku pierwszego z wskazanych przestępstw M. W. (1) znał dokładnie jego przebieg z relacji A. M. (1), który nazajutrz poprosił go, aby zeznał nieprawdę na temat okoliczności pozostawienia samochodu marki P. (...) w miejscu usiłowania zaboru. Z kolei wiedzę o dokonaniu kradzieży samochodu z ul. (...) w P. M. W. (1) uzyskał nie tylko od N. i M. rozważonych faktem nie podzielenia się z nimi przez oskarżonego G. znalezionymi w aucie pieniędzmi, ale także od konkubiny P. G. (1) A. R., która opowiadała mu o kradzieży F. (...).

W wypadku K. B. (1) jego udział w opisanej grupie przestępczej oraz jego rolę w niej potwierdził ponadto K. G. (1) obecnie D.. Dodatkowo wskazał on oskarżonego K. B. (1) jako sprawcę zaboru w B. samochodzie marki F. (...). Zakup tego pojazdu K. B. (1) bowiem następnie mu zaoferował. Okoliczności kradzieży, o których K. D. dowiedział się z relacji oskarżonego w pełni korespondują z zeznaniami świadka M. K. wskazującego, iż sprawcy po wejściu do domu, w którym spał, zabrali kluczyki i dokumenty do F. (...), a następnie nim odjechali. Niewątpliwie pomówienie jako specyficznego rodzaju dowód wymaga szczególnej ostrożności przy ocenie jego wiarygodności. Jasne i konsekwentne, początkowo wyjaśnienia a później zeznania M. W. (1) i K. D., znajdujące odzwierciedlenie w innych dowodach bezpośrednich i pośrednich, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek okoliczności pozwalających kwestionować

prawdziwość pomówienia ze względu na osobiste zainteresowanie pomawiających, nakazują uznać relacje zarówno M. W. (1), jak i K. D. za dowody pełnowartościowe, w całości wiarygodne. Te inne dowody, które potwierdzają prawdziwość zeznań wskazanych świadków, to w szczególności treść rozmów telefonicznych utrwalonych podczas kontroli operacyjnej prowadzonej przez Komendę Miejską Policji w Poznaniu za zgodą Sądu Okręgowego w Poznaniu. Po jej zakończeniu Sąd ten wyraził następczo zgodę na wykorzystanie materiałów z kontroli wobec P. G. (1) i K. B. (1). Z zapisów tych jasno wynika, że K. B. (1) na polecenie Ł. N. (1) lub A. M. (1) wielokrotnie prowadził kradzione auta we wskazane przez D. W. miejsca w okolicach S. i M., z kolei P. G. (1) uczestniczył w zaborze F. (...) -maxa, ponadto nabył od Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) samochód marki P. (...), a także był osobą, do której pozostali członkowie grupy wielokrotnie telefonowali z prośbą o pośrednictwo w sprzedaży pochodzących z przestępstwa samochodów. Treść utrwalonych rozmów telefonicznych wskazuje również, że K. B. (1) po dokonaniu wspólnie z N. i M. zaborze samochodu marki P. (...) w W. oraz R. (...) w R., prowadził je do P. pilotowany przez K. F.. Żadnych wątpliwości co do tego, iż K. B. (1) dokonał zaboru samochodu marki F. (...) nie pozostawia również rozmowa telefoniczna, w której K. D. na jego prośbę oferujący zakup auta Ł. N. (1), podaje szczegółowe dane samochodu pozwalające na jego jednoznaczną identyfikację. Wiarygodność relacji M. W. (1) i K. D. pozwalają zweryfikować ponadto przeprowadzone z ich udziałem eksperymenty procesowe, podczas których precyzyjnie wskazali oni miejsca dokonania poszczególnych przestępstw oraz dokładnie opisali sposób ich popełnienia, a także rolę każdego ze sprawców. Wskazane dowody w połączeniu z pozostałymi w postaci: 1) wyniku oględzin miejsc kradzieży, wyniku przeszukania telefonu komórkowego „tzw. roboczego”, tj. wykorzystywanego wyłącznie do kontaktów z innymi członkami grupy, a pozostawionego w samochodzie marki P. (...) nr rej. (...) należącym do A. M. (1) na miejscu usiłowania przestępstwa kradzieży samochodu P. (...) o nr rej. (...) własności P. J. przy ul (...), 2) miejsc logowania względem stacji przekąźnikowych podczas nawiązywania połączeń telefonicznych, 3) zapisu monitoringu ze stacji benzynowej, na której dokonywali zakupów Ł. N. (1), A. M. (1) i K. B. (1) udając się do W., a także 4) paragonu fiskalnego pozostawianego przez sprawców na miejscu dokonanej tam kradzieży prowadzą do pewnego wniosku, iż K. B. (1) i P. G. (1) popełnili przypisane im przestępstwa.

Wskazać przy tym należy, że świadkowie M. W. (1) i K. G. (1) składając wyjaśnienia nie próbowali przerzucać winy na innych, lecz obciążali również siebie i ponieśli z tego tytułu odpowiedzialność karną, co też ma wpływ na wiarygodność ich zeznań.

W tym miejscu wskazać należy, że obrońca oskarżonego K. B. (1) w mowie końcowej podważał wiarygodność M. W. (1) wskazując, że jest niekonsekwentny mówiąc, że tylko raz był na kradzieży z K. B. (1) a następnie zeznając, że rolą B. była m.in. kradzież samochodów. W ocenie sądu w tych twierdzeniach M. W. (1) nie ma niekonsekwencji. Świadek ten bowiem wyraźnie oddzielał zdarzenia, w których sam brał udział od tych, o których wie od oskarżonych A. M. i Ł. N.. Z uzyskanych od nich informacji wskazywał na rolę w grupie oskarżonego K. B..

Do popełnienia zarzucanych mu przestępstw ostatecznie przyznał się także **B. P.** Składając wyjaśnienia ujawnił ponadto przestępstwa kradzieży po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń wspólnie z Ł. N. (1) i A. M. (1) samochodów, których zaboru wcześniej osobom tym nie przypisywano. Przyznał, iż wyszukiwał na terenie W. samochody, telefonował do Ł. N. (1) lub A. M. (1), a gdy byli zainteresowani zaborem auta, jechał po nich do P. i wspólnie dokonywali kradzieży. Wyjaśnił ponadto, że zabezpieczone w jego mieszkaniu „komputery” służyły do pokonywania zabezpieczeń samochodów marki P. i C. i wykorzystał je do uruchomienia niektórych z skradzionych przez niego oraz pozostałych oskarżonych pojazdów. Opisał sposób uruchamiania aut przy ich pomocy. Wskazał, iż podobnym sprzętem dysponowali Ł. N. (1) i A. M. (1).

Wyjaśnienia B. P., w których przyznał się do winy zasługują na wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodach.

Popełnieniu zarzucanych mu przestępstw zaprzeczył **J. L.** Wyjaśnił, iż znał Ł. N. (1) i jego kolegę o pseudonimie (...). Spotykał się nimi towarzysko, wspólnie chodzili na imprezy. Bywały sytuacje, że jeździł z nimi samochodem. Potwierdził, iż byli razem wraz z jeszcze jednym nie znanym mu mężczyzną latem 2010 r. w Niemczech. Samochodem tego mężczyzny wyjechali wieczorem, a w nocy wrócił nim do P. sam. Nie wiedział, w jakim celu jadą za granicę. Towarzyszący mu mężczyźni pozostali w Niemczech, gdyż mieli tam coś do załatwienia. Zaprzeczył ponadto, aby

kiedykolwiek nabył od nich samochód uzyskany w wyniku kradzieży, a także by pojazd taki przekazywał innej osobie. Przesłuchiwany ponownie w charakterze podejrzanego odmówił wyjaśnień. Zeznania J. L. nie zasługują na wiarę. Pozostają w oczywistej sprzeczności z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci materiałów uzyskanych w toku kontroli operacyjnej oraz wyjaśnieniami oskarżonego M. W. (1).

K. F. przesłuchana w charakterze podejrzaney nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. Wyjaśniła, iż kojarzy sytuację opisaną w przedstawionym jej zarzucie. Ł. N. (1), z którym znała się od dzieciństwa i który był jej bardzo dobrym znajomym, wraz z A. ps. (...) prosili ją kilkakrotnie o podwiezienie swoim samochodem. W zamian otrzymywała od nich pieniądze na paliwo, „stawiali” jej także imprezy. Na początku października 2010 r. poprosili ją, aby zawiozła ich do W., gdzie zamierzali odebrać auto od blacharza. Wyjeżdżali późnym wieczorem. Wraz z nimi jechał znany jej z miejsca zamieszkania K. B. (1). Ostatecznie zawiozła ich do R.. Tutaj wysiedli pod domem strażaka, sama wróciła natomiast do P.. Na miejscu zadzwonił do niej Ł. N. (1) prosząc, aby wróciła do R., gdyż zapomniał wyjąć coś z bagażnika. W R. Ł. N. (1) oświadczył jej, że wraz z nią odebrany od blacharza samochodem pojedzie K. B. (1). W drodze powrotnej jechała swoim autem przed nim, albo za nim. Podczas jazdy kontaktowali się telefonicznie.

Zeznania K. F. zasługują na wiarę jedynie w części, w której potwierdziła ona wyjazd do R., obecność podczas tego wyjazdu K. B. (1) i Ł. N. (1). W pozostałym zakresie sąd uznał je za niewiarygodne. Z zebranego materiału dowodowego tj. wyjaśnień B. P., a także treści utrwalonych rozmów telefonicznych i miejsc logowań się telefonów wynika bowiem, że w nocy z 4 na 5 października wspólnie z pozostałymi wskazanymi osobami udała się do R., gdzie mężczyźni dokonali kradzieży po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń samochodu marki R. (...). Po kradzieży po Ł. N. (1) i A. M. (1) przyjechał B. P., następnie udali się do W., gdzie dokonali zaboru kolejnego auta. W tym czasie pojazdem skradzionym w R. wracał do P. K. B. (1), eskortowała go zaś swoim autem K. F..

Świadkowie **Ł. N. (1), A. M. (1) oraz D. W.** skorzystali na podstawie art. 182§ 3 kpk z prawa do odmowy składania zeznań, a przesłuchiwanie na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im przestępstw i odmówili złożenia jakichkolwiek wyjaśnień. Na podstawie ich zeznań sąd nie czynił żadnych ustaleń faktycznych. A. M. (1) jedynie przesłuchiwany w charakterze świadka (k. 61-64) wskazał na okoliczności pozostawienia swojego samochodu przy ul. (...). W tym zakresie są one sprzeczne z wyjaśnieniami M. W. (1). Zeznania Ł. N. (1), A. M. (1) oraz D. W. sąd uznał za całkowicie niewiarygodne jako zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Pozostają one bowiem w zupełnej sprzeczności do wyniku oględzin miejsc kradzieży, oględzin odzyskanych samochodów i miejsc ich odnalezienia, wyniku przeszukania telefonów komórkowych pozostawionych w miejscu porzucenia lub odnalezienia samochodów, zeznań osób pokrzywdzonych, okazań wizerunku osób, uzyskanych od operatorów sieci komórkowych danych dotyczących użytkowników telefonów, nawiązywanych połączeń telefonicznych oraz miejsc logowania się poszczególnych aparatów telefonicznych względem stacji przekaźnikowych i opracowanych na ich podstawie szczegółowych analiz kryminalistycznych, materiałów uzyskanych w ramach prowadzonej przez Komendę Miejską Policji w Poznaniu za zgodą Sądu Okręgowego w Poznaniu kontroli operacyjnej, zabezpieczonych dokumentów, opinii w dziedzinie biologii, mechanoskopii, daktyloskopii i osmologii, a także zeznań M. W. (1), B. P., K. G. (1) (obecnie D.) oraz wyniku przeprowadzonych eksperymentów procesowych.

Za wiarygodne w całości sąd uznał zeznania świadka **P. J.**, właścicielki samochodu P. (...) o nr rej (...). Świadek szczegółowo opisała od kogo kupiła samochód, gdzie go zaparkowała, wskazała również, że prosiła narzeczonego by wprowadził samochód do garażu. Zeznała również, że P. K. (1) mówił jej, że nie było samochodu w miejscu gdzie go zostawiła, zaczął więc go szukać i zauważył go na ul. (...), a przy nim 3 mężczyzn, a samochód miał podniesioną maskę. Zaczął z nimi rozmawiać, ale sprawcy uciekli z miejsca zdarzenia. Zeznania świadka są spójne, logiczne i całkowicie zgodne z zeznaniami P. K. (1), K. K. (2) i znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. W. (1).

Za wiarygodne w całości sąd uznał zeznania świadka **P. K. (1)**. Świadek szczegółowo opisał okoliczności związane z przestraszeniem sprawców, którzy usiłowali ukraść auto jego narzeczonej P. J.. Świadek podczas okazania tablic

poglądowych w 99% wskazał, że jednym z mężczyzn, którzy usiłovali ukraść auto był Ł. N. (1). Zeznania świadka są spójne, logiczne i całkowicie zgodne z zeznaniami P. J., K. K. (2) i znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. W. (1).

Za wiarygodne w całości sąd uznał zeznania świadka **K. K. (2)**. Świadek jest osobą obcą dla stron i nie miał powodu by kogokolwiek bezpodstawnie pomawiać. Świadek ten przypadkowo zaobserwował usiłowanie kradzieży samochodu P. J. przez 3 nieznanymi mu mężczyzn i przestraszenie ich przez narzeczonego właścicielki kradzionego pojazdu, który nadjechał motorem. Świadek wskazał, że podjął obserwację tych mężczyzn, bo ich zachowanie wydało mu się podejrzane. Zeznania świadka są spójne, logiczne i całkowicie zgodne z zeznaniami P. J., P. K. (1) i znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. W. (1).

Za całkowicie wiarygodne sąd uznał zeznania świadka **T. K.** Świadek był posiadaczem samochodu P. (...), którego właścicielem była firma (...). Zeznawał on na okoliczności utraty tego samochodu, miejsca jego wcześniejszego parkowania oraz odnalezienia na miejscu kradzieży paragonu fiskalnego ze (...) w G. W.. Zeznania świadka są spójne, logiczne, zgodne z zeznaniami świadka P. K. (2). Za wiarygodne sąd uznał również zeznania **P. K. (2)**, która w swoich zeznaniach potwierdziła okoliczności wskazywane przez jej męża T. K.. Sąd nie miał podstaw by kwestionować zeznania tego świadka.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **M. T.** Świadek ten jest wujem oskarżonego P. G. (1) i potwierdził, że podpis M. T. na przedmiotowej umowie ubezpieczenia nie został nakreślony przez niego. Podkreślał jednak, że oskarżony miał jego umocowanie ustne do zawarcia takiej umowy. Zeznania świadka są zgodne z wyjaśnieniami P. G. (1).

Sąd nie kwestionował również zeznań świadka **D. F.** – agenta ubezpieczeniowego, który wskazywał, że nie pamięta czy legitymował osobę podpisującą polisę ubezpieczeniową.

Za wiarygodne sąd uznał zeznania świadków **M. K. i A. P.** Zeznania tych świadków odnoszą się do kradzieży samochodu F. (...) z miejsca zamieszkania M. K.. Są one spójne, logiczne i wzajemnie zgodne. Nadto są one zgodne z wyjaśnieniami K. G. (1) obecnie D., który przedstawił relację tych zdarzeń usłyszaną od oskarżonego K. B. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **D. S., Z. Ć. (2), K. K. (1), A. K., M. C., S. P., T. E., R. K., M. S., S. B.**, albowiem były konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Sąd nie miał podstaw, by kwestionować ich prawdziwość. Świadkowie relacjonowali to, co sami widzieli lub o czym słyszeli i co udało im się zapamiętać. Sąd zwrócił uwagę na fakt, że niektóre z zeznań świadków różniły się nieznacznie między sobą. Różnice te nie były jednak znaczące i zdaniem Sądu nie wynikały z chęci celowego wprowadzenia w błąd organów ścigania i Sądu, lecz były efektem tego, że te same zdarzenia, mogą być w różny sposób postrzegane i zapamiętywane, a po czasie trudno je precyzyjnie i szczegółowo odtworzyć. Należy dodać, że wszyscy świadkowie byli dla oskarżonych osobami obcymi, a zatem byli obiektywni i nie mieli powodów, by składać zeznania niezgodne z prawdą, aby pomóc, bądź zaszkodzić oskarżonym.

Świadkowie **J. B., J. G., R. G., A. R.** jako osoby najbliższe dla oskarżonych odmówiły składania zeznań (k. 1391, 1242, 1240, 1499).

Za nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy sąd uznał zeznania świadka pozostałych świadków, których zeznania zostały ujawnione na rozprawie,

Za przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy uznał **opinie biegłych** wymienione wyżej. Opinie te zostały sporządzone w sposób fachowy i rzetelny, zaś ich wnioski okazały się logiczne oraz jasne. Dlatego też nie wzbudziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu Okręgowego tak co do prawidłowości przeprowadzonych na ich potrzeby badań, jak i co do trafności wniosków w nich zawartych.

Sąd Okręgowy dał wiarę wszystkim **dokumentom** stanowiącym podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i wydane

przez uprawnione podmioty w zakresie ich działania. Żaden z uczestników nie podważał w trakcie postępowania ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

K. B. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie co najmniej od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. w P., W., R. oraz innych miejscowościach na terenie województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: D. W., Ł. N. (1), A. M. (1), M. W. (1), J. N., P. G. (1), B. P., K. G. (1), J. L. oraz inne dotychczas nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach samochodów osobowych i dostawczych po uprzednim pokonaniu ich zabezpieczeń, demontażu ich na części i dalszej ich sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

II. w okresie od 27 czerwca 2010 r. do lipca 2010 w P. działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu pomógł Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) w ukryciu samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę K. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

III. w okresie od 28 lipca 2010 r. do sierpnia 2010 r. w P. działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu pomógł Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) w ukryciu samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę M. C.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

IV. w okresie od 2 września 2010 r. do 3 września 2010 r. w P. na os. (...) działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1), po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 45.000 zł. na szkodę S. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

V. w okresie od 12 września 2010 r. do 13 września 2010 r. w W. przy ul. (...), działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1) i Ł. N. (1), po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 74.600 zł. na szkodę firmy (...) wraz z znajdującą się w pojeździe nawigacją marki N. o wartości 250 zł na szkodę T. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VI. w nocy 16 września 2010 r. w P. przy ul. (...) działając w ramach w zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło

dochodu wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1) i A. M. (1) po wyłamaniu wkładki zamka w drzwiach kierowcy oraz stacyjki w kolumnie kierownicy skutkujące powstaniem uszkodzeń w wysokości 4.500 zł., usiłował dokonać kradzieży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 30.000 zł. na szkodę P. J., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję konkubenta właścicielki pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VII. w okresie od 4 października 2010 r. do 5 października 2010 r. w R., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1), Ł. N. (1) i K. F. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 23.000 zł. na szkodę T. E.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

VIII. w nocy 4 listopada 2010 r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygnatura akt XXV K 905/07, czyniąc sobie z poniższej działalności stałe źródło dochodu po uprzednim włamaniu do domu przez wybicie szyby w oknie łazienkowym i zaborze z niego kluczyka do pojazdu, dowodu rejestracyjnego i polisy ubezpieczeniowej (...) SA, a także dowodu rejestracyjnego przyczepy marki T. o numerze rejestracyjnym (...), dokonał następnie kradzieży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 69.870 zł. na szkodę (...) Sp. z o.o. we W. wraz ze znajdującymi się w pojeździe przedmiotami i dokumentami w postaci: dwóch dmuchaw spalinowych do liści marki H. wartości łącznej 3.486 zł., pasa naciągowego, odzieży roboczej wraz z osprzętem, 6 noży do agregatu koszącego firmy (...), 3 tarcz tnące do kosiarek spalinowych firmy (...), zestawu głośnomówiącego marki N. o łącznej wartości 2.000 zł. oraz książki serwisowej pojazdu i teczki z danymi pracowników dotyczącymi wysokości wynagrodzeń na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

P. G. (1) został oskarżony o to, że:

IX. w dniu 18 sierpnia 2010 r. w R. w celu użycia za autentyczny sfalszował dokument w postaci zawartej z (...) SA umowy ubezpieczenia samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (AC) oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków (...) w ten sposób, że w rubryce „podpis ubezpieczającego” podrobił podpis właściciela pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

X. w okresie co najmniej od sierpnia 2010 r. do listopada 2010 r. w P. oraz innych miejscowościach na terenie województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: Ł. N. (1), D. W., A. M. (1), M. W. (1), J. N., K. B. (1), K. G. (1), A. R., J. L. oraz inne dotychczas nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach samochodów osobowych i dostawczych po uprzednim pokonaniu ich zabezpieczeń, demontażu na części i dalszej ich sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XI. w okresie od 25 października 2010 r. do 26 października 2010 r. w P. przy ul. (...), w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach, sygnatura akt II K 218/00, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. N. (1), A. M. (1) i A. R. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał kradzieży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 80.000 zł. na szkodę (...) SA wraz

z znajdującymi się w pojeździe kurtką marki V. o wartości 500 zł., nawigacją marki T. (...) o wartości 1.000 zł. oraz dokumentami w postaci uprawnień do nurkowania na szkodę D. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XII. w okresie od 2 listopada 2010 r. do 3 listopada 2010 r. w R., w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach, sygnatura akt II K 218/00, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nabył od Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) za kwotę 5.000 zł. samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 45.000 zł. wiedząc, że pojazd ten uzyskany został w wyniku kradzieży z włamaniem na szkodę Z. Ć. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

W ocenie sądu analiza całości zebranego materiału dowodowego pozwoliła na uznanie oskarżonego K. B. (1) za winnego:

- przestępstwa z art. 258§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. I wyroku z tą zmianą, że czyn ten został popełniony w okresie co najmniej od 27 czerwca 2010 r. do listopada 2010 r. oraz że w skład zorganizowanej grupy przestępczej wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby (zmiana ta wynikała z konieczności doprecyzowania daty początkowej, która wynika z zarzutu II stawianego temu oskarżonemu, a także z faktu, że nie co do wszystkich ze wskazanych w tym zarzucie osób zapadły wyroki skazujące, a zatem niemożliwe jest wskazywanie ich z imienia i nazwiska)

- ciągu dwóch przestępstw z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. II. oraz III. wyroku, z tą zmianą, że przyjmuje że czynów tych dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 7 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 oraz że pomógł w ukryciu wskazanych wyżej samochodów ustalonym osobom w miejscu swojego zamieszkania i za to na podstawie art. 291§1 k.k. w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 64§2 k.k. (sąd doprecyzował recydywę oraz miejsce ukrywania samochodów przez K. B. (1))

- ciągu czterech przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. IV., V., VI. oraz VII. wyroku, z tą zmianą, że przyjmuje że czynów tych dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 9 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 oraz działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, a także że wartość samochodu z punktu IV wyroku to 36.000 zł, a z punktu V to 50.392 złotych (sąd doprecyzował recydywę, a wartość samochodów ustalił w oparciu o dane uzyskane od ubezpieczyciela tj. (...) SAK. 1394)

- przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. VIII. wyroku z tą zmianą, że przyjmuje że czynu tego dopuścił się działając w ciągu 1 roku i 10 miesięcy po odbyciu w okresie od 8.05.2007r. do 26.11.2007r. oraz od 11.02.2008r. do 7.01.2009r. części kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 810/08 (sąd doprecyzował recydywę).

W ocenie sądu analiza całości zebranego materiału dowodowego pozwoliła na uznanie oskarżonego P. G. (1) za winnego:

- przestępstwa z art. 270§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. IX. wyroku

- przestępstwa z art. 258§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. X wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że w skład zorganizowanej grupy przestępczej wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby (zmiana wynika z faktu, że nie co do wszystkich ze wskazanych w tym zarzucie osób zapadły wyroki skazujące, a zatem niemożliwe jest wskazywanie ich z imienia i nazwiska)

- przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XI wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami oraz że wartość samochodu to 70.300 złotych (sąd doprecyzował wartość skradzionego pojazdu do kwoty wypłaconej przez ubezpieczyciela k. 1403 oraz z faktu, że nie co do wszystkich ze wskazanych w tym zarzucie osób zapadły wyroki skazujące, a zatem niemożliwe jest wskazywanie ich z imienia i nazwiska)

- przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XII wyroku z tą zmianą, że przyjmuje, że oskarżony nabył ww. samochód od ustalonych osób, a także że wartość samochodu to 41.700 zł (sąd doprecyzował wartość skradzionego pojazdu do kwoty wypłaconej przez ubezpieczyciela A. oraz z faktu, że nie co do wszystkich ze wskazanych w tym zarzucie osób zapadły wyroki skazujące, a zatem niemożliwe jest wskazywanie ich z imienia i nazwiska).

Sąd doprecyzowując wartość skradzionych samochodów oparł się na wysokościach wypłaconych przez ubezpieczycieli odszkodowań, albowiem wysokości tych odszkodowań nie kwestionowali sami pokrzywdzeni, a kwoty wypłaconych odszkodowań przedstawiają wartość rynkową skradzionych pojazdów.

Zorganizowana grupa przestępcza powinna składać się z co najmniej trzech osób połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Mimo że ustawa mówi o "zorganizowanej" grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarżającej się okazji. Nie jest wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popełnienia przestępstwa, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnienie przestępstwa. Należy mieć na uwadze wybór potencjalnych ofiar i miejsc popełnienia przestępstwa, opracowywanie planów działania, przygotowywanie niezbędnych środków do popełnienia przestępstwa (por. Z. Ćwiąkalski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, nr 12, s. 7 i n.). Zdaniem A. Gaberle - które należy zaakceptować (Przestępczość grupowa w Polsce jako zjawisko kryminologiczne i prawnokarne, CzPKiNP 1998, z. 1-2, s. 75 i n.)
- za przestępstwo popełnione w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmować należy przestępstwo popełnione przez choćby niektóre z trzech osób, które wspólnie lub za pośrednictwem niektórych z nich podzieliły się zadaniami w związku z zamiarem prowadzenia przestępczej działalności, jeżeli popełnienie przestępstwa wynikało z tego podziału.

"Zorganizowanie" polega na w miarę stałym jej składzie, choć nie wszyscy członkowie muszą uczestniczyć w popełnieniu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc niezbędnych dla przechowywania skradzionych przedmiotów, rozprowadzanie ich paserom. Por. też wyrok SA w Krakowie z 19 grudnia 2003 r., II AKa 257/03, KZS 2004, z. 4, poz. 41.

Grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu "zorganizowania" tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy (w ten sposób Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 7 grudnia 2000 roku, II AKa 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26; podobnie Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 24 stycznia 2001 r., II AKa 240/01, Prok. i Pr. 2004, nr 5, poz. 26).

Zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw. Nie jest grupą zorganizowaną grono znajomych, którzy odnawiają kontakty tylko dla dokonania doraźnej przestępczej transakcji handlowej. Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie łączy ich żadna struktura (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 roku, II AKa 28/01, KZS 2001, z. 4, poz. 26).

Znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej wypełnia samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. (wyrok z 2 listopada 2004 roku, II AKa 119/04, KZS 2005, z. 3, poz. 24).

Udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstwa, jest występkiem formalnym. W związku z tym, do wypełnienia znamion tego typu przestępstwa wystarcza sama bierna przynależność bez popełnienia innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania, czy wreszcie udział we wszystkich przestępstwach przez grupę tę dokonanych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2009 roku w sprawie III K 304/08, OSNwSK 2009).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy uznać należało, iż grupa w skład której wchodził oskarżony K. B. (1) i P. G. (1) wszystkie powyższe warunki spełniała. Grupa ta wyspecjalizowała się w zaborze samochodów, przede wszystkim produkcji francuskiej. Kradzieży aut po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dokonywali w różnych zestawieniach osobowych: głównie Ł. N. (1) ps. (...), Diabeł, A. M. (1) ps. (...) i M. W. (1), a także B. P., K. B. (1) ps. (...), Młody, K. G. (1) ps. (...), J. L., P. G. (1) ps. (...) oraz nieustalony mężczyzna o imieniu M. ps. (...). Zaboru tych pojazdów dokonywali na zlecenie D. W. oraz nieustalonego mężczyzny o imieniu lub pseudonimie (...). Z B. wyłączny kontakt posiadał A. M. (1). Miało to zapobiec ewentualnemu ujawnieniu jego tożsamości w przypadku zatrzymania przez Policję kierowcy w kradzionym aucie lub zatrzymania sprawców kradzieży auta na gorącym uczynku. D. W. oraz (...) dostarczali „bezpośrednim” sprawcom kradzieży urządzeń do obejścia fabrycznych zabezpieczeń i uruchomienia samochodów, udzielając także instrukcji dotyczących rodzaju pojazdów możliwych do uruchomienia przy ich pomocy. Utracenie tych urządzeń skutkowało potrąceniem ich wartości z wynagrodzenia wypłacanego sprawcom kradzieży za dostarczone pojazdy. Zdarzały się też sytuacje, że kradzieże samochodów następowały bez uprzedniego zlecenia na nie. Po dokonanej kradzieży samochodów A. M. (1), Ł. N. (1), M. W. (1), K. G. (1) lub K. B. (1) samochody te, po wcześniejszym telefonicznym potwierdzeniu zakupu i uzgodnieniu ceny, przewozili do L. do (...), bądź też we wskazane przez D. W. miejsce w okolicach S. i M.. K. B. (1), oprócz uczestnictwa we włamaniach do samochodów oraz transportowaniu ich na polecenie A. M. (1) lub Ł. N. (1), za opłatą w wysokości 400 zł, ukrywał też kradzione przez nich pojazdy w miejscu swojego zamieszkania w P. przy ul. (...).

K. B. (1) ps. (...), Młody to „typowy żołnierz grupy” w pełni dyspozycyjny, uczestniczył zarówno w zaborze aut, jak i ukrywał je na terenie swojej posesji, nadto zajmował się na polecenie innych członków grupy dostarczaniem kradzionych samochodów w miejsca, z których odbierali je ich nabywcy bądź osoba pośrednicząca w ich zbycie.

Sporadycznie we włamaniach i zaborze samochodów uczestniczył P. G. (1) ps. (...). Jak wynika z treści rozmów telefonicznych utrwalonych w trakcie kontroli operacyjnej, podczas których Ł. N. (1) lub A. i M. ustalają z nim cenę kradzionego auta lub termin jego dostarczenia, jego rola sprowadzała się przede wszystkim do organizowania zbytu pochodzących z przestępstwa samochodów.

W tym miejscu podkreślić należy, że prokurator omyłkowo jedynie w zarzucie z art. 258§ 1 kk stawianym P. G. (1) wśród osób biorących udział w zorganizowanej grupie przestępczej wskazał A. R.. Oczywistym jest, że ona nie wchodziła w

skład tej grupy. Wynika to nie tylko z lektury uzasadnienia aktu oskarżenia, ale również z treści zarzutu stawianego K. B. (1).

Przestępstwo z art. 279§1 k.k. stanowi kwalifikowaną postać kradzieży, w której znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, usuwającego przeszkodę służącą zabezpieczeniu rzeczy. Zachowanie się sprawcy popełniającego wskazane przestępstwo polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem, co z kolei charakteryzuje się połączeniem dwóch elementów: włamania oraz zaboru rzeczy.

Poprzez pojęcie "włamanie" rozumiane jest zachowanie, które prowadzi do usunięcia przeszkód zabezpieczających rzecz, a podstawową jego cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. W orzecznictwie przyjmuje się, iż włamaniem może być przepiłowanie krat, kłódek, uszkodzenie drzwi, stropów czy ścian budynku albo wybicie szyby, otwarcie zamka wytrychem, jak również posłużenie się skradzionym oryginalnym kluczem, kluczem dopasowanym (tzw. włamania „na pasówkę”) itp.

Występek z art. 279§1 k.k. jest przestępstwem materialnym, znamionnym skutkiem w postaci przywłaszczenia rzeczy przez sprawcę, a ponadto należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy przez sprawcę.

Zgodnie z treścią art. 13§1 k.k. usiłowaniem jest czyn podjęty w zamiarze popełnienia przestępstwa zmierzający bezpośrednio do dokonania, które jednak nie następuje. Brak dokonania oznacza, że zachowanie się sprawcy nie zrealizowało wszystkich znamion czynu zabronionego, w szczególności nie spowodowało skutku, do którego sprawca zmierzał. Tym samym usiłowanie jest umyślną formą popełnienia przestępstwa.

Art. 64§1 k.k. określa natomiast warunki recydywy specjalnej podstawowej, wskazując, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Konstrukcja współsprawstwa zakłada, że wszyscy współsprawcy ponoszą odpowiedzialność za całość akcji przestępnej objętej istniejącym pomiędzy nimi porozumieniem, a nie tylko za części, które własnym działaniem zrealizowali. Nie jest przy tym konieczne, aby każda z działających osób realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego. Stanowisko takie konsekwentnie zajmuje Sąd Najwyższy (między innymi w orzeczeniach z dnia 20 kwietnia 2004 roku, sygn. V KK 351/03, opublikowane OSNKW 2004/5/53 oraz z dnia 1 marca 2005 roku, sygn. III KK 208/04 opublikowane OSNKW 2005/7-8/62 i z tego samego dnia III KK 249/04, opublikowane OSNKW 2005/7-8/63). Według zgodnych poglądów doktryny, porozumienie pomiędzy współsprawcami może być także dorozumiane, kształtowane na bieżąco w trakcie przestępczego działania.

Stwierdzić należy, że w świetle ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie oskarżeni K. B. (1) i P. G. (1) niewątpliwie dopuścili się popełnienia zarzucanych im przestępstw z art. 279§ 1 kk, a K. B. (1) w jednym przypadku usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem. Oskarżeni ci bowiem działając wspólnie i w porozumieniu z osobami szczegółowo wskazanymi w stanie faktycznym pokonując fabryczne zabezpieczenia pojazdów wskazanych w przypisanych im czynach zabrali je w celu przywłaszczenia wypełniając swoim zachowaniem znamiona czynów z art. 279§1 k.k. (punkty 4, 5, 11 wyroku). Fakt, iż było tak, że tylko jeden ze sprawców osobiście wypełnił znamię czasownikowe przestępstwa polegające na włamaniu się nie wyklucza, zgodnie z przytoczonymi powyżej uwagami odnośnie współsprawstwa, odpowiedzialności karnej za takie samo przestępstwo oskarżonych K. B. (1) i P. G. (1). Każdy z nich bowiem dokładnie wiedział w jakim przestępstwie bierze udział. Wskazać przy tym należy, że w punkcie XI wyroku sąd wyeliminował współudział w przestępstwie A. R.. W ocenie sądu brak jakichkolwiek dowodów, by brała ona udział w tym przestępstwie.

Wskazać należy, że oskarżony K. B. (1) z pozostałymi współsprawcami w przypadku czynu opisanego w punkcie VI wyroku jedynie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem, gdyż już pokonali zabezpieczenia pojazdu, przepchnęli go

pod swój samochód, podnieśli maskę silnika chcąc go uruchomić ale wówczas na motorze nadjechał narzeczony właścicielki pojazdu P. J., który zainterweniował i sprawcy uciekli. W przypadku czynu opisanego w punkcie VIII sąd przyjął kumulatywną kwalifikację z art. 276 kk z uwagi na fakt, że sprawcy zabrali również dokumenty wskazane w opisie przypisanego oskarżonemu czynu, tym samym wypełniając znamię usunięcia tych dokumentów, które uczynił niedostępnymi dla osoby uprawnionej.

Zgodnie z art. 291 § 1 kk kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przez **pomoc do ukrycia** rzeczy rozumieć należy każdą czynność **zmierzającą do ukrycia tej rzeczy lub ułatwiającą jej ukrycie**, której rezultatem ma być utrudnienie lub uniemożliwienie wykrycia rzeczy. Pomoc do ukrycia przybierać może zarówno **postać fizycznej aktywności**, jak i stanowić tzw. **pomoc psychiczną**. Pomoc ta może być udzielona sprawcy, który uzyskał rzecz za pomocą czynu zabronionego, oraz każdej innej osobie, która tą rzeczą włada (K. Indeck, Przepięstwo paserstwa..., s. 69 i n.; E. Pływaczewski, Przepięstwo paserstwa..., s. 94 i n.; O. Chybiński, Paserstwo w polskim prawie karnym, s. 49 i n.; L. Peiper, Komentarz do kodeksu karnego..., s. 344 i n.). Pomoc do ukrycia rzeczy polegać może m.in. na **umieszczeniu rzeczy w kryjówce, przechowywaniu jej we własnym domu, dostarczeniu środka transportowego, przewożeniu rzeczy, przenoszeniu rzeczy, pośredniczeniu przy ukryciu, przeniesieniu rzeczy do kryjówki, zamaskowaniu miejsca ukrycia, staniu na czatach, zakopywaniu rzeczy itp.**

Oskarżony K. B. (1) niewątpliwie pomógł w ukryciu wskazanych w punkcie 2 wyroku samochodów Ł. N. (1), A. M. (1) i M. W. (1) w miejscu swojego zamieszkania. Z zeznań M. W. (1) wynika wprost, że umówili się z K. B. (1), że za każdy schowany u niego na posesji samochód będzie otrzymywał 400 zł. Za każdym razem pieniądze te były oskarżonemu wypłacone.

Przez **nabycie** rozumieć należy **uzyskanie przez pasera od osoby władającej władztwa nad rzeczą**. Uzyskanie władztwa nad rzeczą nastąpić musi za zgodą osoby władającej rzeczą dotychczas i zbywającej ją na rzecz nabywcy. Oskarżony P. G. (1) dopuścił się również przestępstwa opisanego w punkcie XII wyroku. Z wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) wynika, że osobiście dostarczył Przemysłowi G. skradziony z os. (...) w P. samochód marki P. (...) o nr rej. (...), który oskarżony nabył za kwotę 5 tys. zł. Oskarżony P. G. (1) doskonale wiedział przy tym, że samochód ten pochodzi z przestępstwa kradzieży z włamaniem. Świadczą o tym nie tylko zeznania M. W. (1), ale też cena zakupu, brak dokumentów do tego auta.

Wszystkich przypisanych im czynów oskarżenia dopuścili się działając umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim, albowiem niewątpliwie „chcieli” w rozumieniu art. 9§1 k.k. popełnić przypisane im przestępstwa.

Przypisanych oskarżonym K. B. (1) i P. G. (1) czynów oskarżenia dopuścili się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co jednoznacznie wynika z wyjaśnień M. W. (1) obrazujących sposób działania grupy. Nadto oskarżony K. B. (1) uczynił sobie z popełniania tych przestępstw stałe źródło dochodu. Jak wynika z informacji ZUS wynika w okresie od 1.06.2010r. do 15.10.2013r. nie odnotowano żadnego zgłoszenia z tytułu działalności bądź zatrudnienia. Z kolei z informacji z Urzędu Skarbowego Poznań Jeżyce wynika, że za lata 2010-2012 nie zaewidencjonowano zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (k. 163, 164 teczki osobowej K. B. (1)). W związku z tym wyjaśnienia oskarżonego, że utrzymywał się z działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży odkurzaczy należy uznać za gołosłowne. W ocenie sądu z zeznań M. W. (1) wynika również wysokość dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego K. B. (1) z przypisanych mu czynów.

Oskarżony K. B. (1) i P. G. (1) przypisanych im przestępstw przeciwko mieniu dopuścili się działając w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 k.k.

Oskarżony K. B. (1) został skazany przez wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 listopada 2007 r., sygn. akt XXV K 905/07 za przestępstwa m. in. za udzielanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej środków odurzających, tj. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazany na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto K. B. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i

Jeżyce w Poznaniu z dnia 6.05.2008r., sygn. akt III K 438/08 za przestępstwo udzielania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej środków odurzających, tj. z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 października 2008 r. połączono oskarżonemu K. B. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami i wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę skazany odbywał w okresie od dnia 8 maja 2007 r. do 26 listopada 2007 r. oraz od 11 lutego 2008 r. do 7.01.2009 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony (k. 1193). Przypisanych oskarżonemu przestępstw p-ko mieniu w niniejszym postępowaniu K. B. (1) dopuścił się także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa podobne, a zatem w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk.

Oskarżony P. G. (1) został skazany przez Sąd Rejonowy w Szamotułach wyrokiem z dnia 2 czerwca 2000 r., sygn. akt II K 218/00, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 27 lipca 2004 r., sygn. akt. Ko 914/03, zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 218/00, albowiem skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwo z art. 278 § 1 kk, za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu wyrokiem z dnia 20 grudnia 2002 r., sygn. akt VI K 194/02. Karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 218/00 skazany P. G. (1) odbywał w okresie od 16 sierpnia 2005 r. do 16 października 2006 r. Zatem przypisanych mu w niniejszej sprawie przestępstw z art. 279 § 1 kk i art. 291 art. 1 kk dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Przepis za które był skazywany i przestępstwa przypisane mu obecnie są bowiem przeciwko mieniu (przestępstwa należące do tego samego rodzaju), a także zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Ustalając, że poszczególne przestępstwa przypisane oskarżonemu K. B. (1) stanowią ciągi przestępstw (art. 91§1 k.k.) Sąd miał na uwadze zarówno zbieżność czasu (odstępy czasu w tym przypadku nie mogły być, zgodnie ze wskazaniami doktryny i orzecznictwa, dłuższe niż 6 miesięcy), tożsamość kwalifikacji prawnej oraz faktyczne podobieństwo popełnienia tych przestępstw. Stąd też oczywistym jest, że jako pozostające w ciągu przestępstw oceniono włamania do aut.

Przestępstwo spenalizowane w art. 270 §1 k.k. polega na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia go za autentyczny, lub też na używaniu takiego dokumentu jako autentycznego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budziło wątpliwości, że oskarżony P. G. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IX wyroku. Oskarżony przyznał, że to on nakreślił podpis M. T. w miejscu podpis ubezpieczającego, a M. T. zaprzeczył, by był to jego podpis. Zarówno oskarżony jak i M. T. podkreślali, że to podrobienie podpisu było za wiedzą i zgodą M. T.. Wskazać jednak należy, że sama tylko okoliczność, iż osoba, której podpis podrobiono, wyraziła na to zgodę, nie wyłącza bezprawności czynu, ani jego karygodności. Przepis art. 270 § 1 k.k. chroni dobro powszechne, jakim jest wiarygodność dokumentów, a w konsekwencji i pewność obrotu prawnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r., III KK 122/07, LEX nr 310185). Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 kk zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony. Podpisanie innej osoby jej nazwiskiem na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za zgodą tej osoby, stanowi przestępstwo z art. 270 kk. Dla bytu tego przestępstwa jest przy tym obojętne, czy ktoś poniósł przez to szkodę, czy też nie (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2002 r., V KKN 29/01, LEX nr 55220, Prok.i Pr.-wkl. 2003/2/5).

W przedmiotowej sprawie nie budziło również wątpliwości, że oskarżony podrobił ten podpis M. T. na umowie ubezpieczenia w celu użycia tego dokumentu za autentyczny. Z zawarciem takiej umowy wiąże się konieczność uiszczenia składek, a razie zaistnienia zdarzeń wskazanych w tej umowie po stronie ubezpieczającego powstaje obowiązek wypłaty wskazanych w niej świadczeń. Nadto przecież umowa ta została przekazana ubezpieczycielowi i z chwilą jej zawarcia rodziła określone obowiązki po stronie ubezpieczyciela.

Zaznaczyć należy, że przypisanego przestępstwa oskarżony P. G. (1) dopuścił się działając z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym albowiem poczynione w toku postępowania ustalenia faktyczne prowadzą do wniosku, że „chciał” w rozumieniu art. 9 § 1 k.k. dopuścić się zarzucanego mu występk.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynu zarzucanego oskarżonym nie przesądzało jeszcze o winie K. B. (1) i P. G. (1), a dopiero ją warunkowało (vide: J.Zientek, „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności”, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonym tj. ukończenie przez nich odpowiedniego wieku (K. B. (1)- rok urodzenia 1984, P. G. (1)– rok urodzenia 1972), a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania im winy (okoliczności wyłączających winę).

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych K. B. (1) i P. G. (1) za udowodnione Sąd Okręgowy przystąpił do procesu wymiaru kary.

Wymierzając kary oskarżonym K. B. (1) i P. G. (1) za przypisane im przestępstwa Sąd Okręgowy miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonych z zamiarem bezpośrednim, dyrektywę społecznej szkodliwości czynów, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonych dóbr – oskarżeni wystąpili przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko mieniu, przeciwko wiarygodności dokumentów, dyrektywę prewencji indywidualnej - wymierzona oskarżonym kara ma wdrożyć ich do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko mieniu, przeciwko wiarygodności dokumentów, konieczne jest uświadomienie, iż takie zachowania jak oskarżonych są nieopłacalne i spotykają się z nieuchronną karą.

Sąd do okoliczności obciążających dotyczących oskarżonego K. B. (1) w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów zaliczył:

- wysoką społeczną szkodliwość tego rodzaju przestępstw
- uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa
- działanie w przypadku przestępstw przeciwko mieniu w ramach recydywy z art. 64§ 1 kk,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w sposób przemyślany i zaplanowany

Jednocześnie sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu K. B. (1):

- na podstawie art.258§1 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności
- na podstawie art. 291§1 k.k. w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 64§2 k.k. i art. 91§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. - jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.
- na podstawie art. 14§ 1 kk w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. i art. 91§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. - jedną karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

- na podstawie art. 279§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 64§2 k.k. oraz art.33§2 k.k. karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

Tak określony wymiar kar grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony przed aresztowaniem osiągał dochód w kwocie 1800 zł miesięcznie.

Wymierzenie oskarżonemu K. B. (1) 4 kar pozbawienia wolności oraz 3 kar grzywny obligowało Sąd Okręgowy na podstawie art. 91 § 2 kk do wydania wobec oskarżonego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny. Przypisane oskarżonemu czyny zostały popełnione w stosunkowo niedługim okresie czasu, godziły one różne dobra chronione prawnie tj. w porządek publiczny, w mienie i wiarygodność dokumentów. Mając na uwadze powyższe podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonego oraz ilość kar podlegających połączeniu uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie: kara łączna **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz kara łączna grzywny **w liczbie 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych**, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej **na 10 (dziesięć) złotych**. Aczkolwiek na Sądzie spoczywa obowiązek wydania kary łącznej w tych wszystkich przypadkach, gdy zachodzą ku temu warunki, nie sposób przecież uznać, aby założeniem ustawodawcy było traktowanie tej instytucji jako swoistej premii dla przestępcy popełniającego większą liczbę czynów zabronionych. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego orzekając karę łączną nie można jedynie stworzyć większej dolegliwości od tej, jaka wyniknęłaby z kolejnego wykonania wymierzonych oskarżonemu kar podlegających połączeniu, a co byłoby równoznaczne z zsumowaniem kar (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 1973 r., I KR 425/72, OSNKW 1973, nr 7-8, poz. 96).

Na podstawie art. 45§1 k.k. tytułem środka karnego sąd orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego **K. B. (1)** z popełnienia przestępstw przypisanych mu w punkcie 2 wyroku w łącznej kwocie 800 złotych. Za każdą pomoc w ukryciu auta oskarżony otrzymał po 400 zł (2*400zł=800zł).

Mając na uwadze dobro pokrzywdzonego, które to dobro ustawodawca nakazuje uwzględniać wymieniając wśród podstawowych celów procesu karnego (art. 2 § 3 k.p.k.), Sąd orzekł o obowiązku naprawienia szkody. Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego sąd nałożył oskarżonego K. B. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem solidarnie z M. W. (1) skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5.03.2014r. w sprawie III K 19/13 poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 36.000 złotych w związku z przestępstwem opisanym w punkcie IV wyroku.

Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego sąd nałożył na oskarżonego K. B. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz:

- a) T. E. kwoty 23.000 złotych w związku z przestępstwem opisanym w punkcie VII wyroku
- b) (...) SA z siedzibą w W. kwoty 13.620,16 złotych oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 5.486 zł w związku z przestępstwem opisanym w punkcie VIII wyroku
- c) (...) SA z siedzibą w W. kwoty 50.392 złotych oraz na rzecz T. K. kwotę 250 zł w związku z przestępstwem opisanym w punkcie V wyroku.

W związku z tym, że nie zapadł jeszcze wyrok co do współsprawców nie było możliwe orzeczenie solidarnego obowiązku naprawienia szkody. W ocenie sądu przy tym mając na uwadze dobro pokrzywdzonych należało orzec obowiązki naprawienia szkody w pełnej wysokości. Na rzecz ubezpieczyciela sąd zasądził szkody w wysokości wypłaconych odszkodowań stosownie do treści art. 49§ 3 kpk.

Warto w tym miejscu wspomnieć, iż szkodą, do której naprawienia sąd zobowiązuje sprawcę w trybie art. 46 § 1 k.k. czy też 72§ 2 kk, jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest

dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu jej wysokości tych składników i elementów szkody, które wynikły z następstw czynu, np. odsetek (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2002 r., II KKN 385/01, LEX nr 53028). Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, że nie zasługuje na uwzględnienie wniosek pokrzywdzonej K. K. (1) o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody. Kwota, której zasądzenia pokrzywdzona się domagała stanowi następstwa popełnionego na jej szkodę przestępstwa, których dochodzić może na drodze powództwa cywilnego.

W tym miejscu wskazać należy, że prokurator w mowie końcowej domagał się orzeczenia wobec oskarżonego K. B. (1) za czyn w pkt. IV a/o przypadku korzyści majątkowej w wysokości 1250 zł (za skradzione auto otrzymali od nabywcy 5000 zł do podziału pomiędzy 4 osoby co daje kwotę 1250 zł na osobę). Zgodnie z art. 45 § 1 kk jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6 kk, sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. W ocenie sądu z uwagi na fakt, że wskazaną kwotę K. B. (1) uzyskał jako swój udział w kradzieży tego pojazdu i przekazania go dalej to równowartość tej korzyści majątkowej podlega zwrotowi pokrzywdzonemu. Stąd sąd nie uwzględnił wniosku prokuratora w tym zakresie.

Sąd do okoliczności obciążających dotyczących oskarżonego **P. G. (1)** w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów zaliczył:

- wysoką społeczną szkodliwość tego rodzaju przestępstw
- uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa
- działanie w przypadku przestępstw przeciwko mieniu w ramach recydywy z art. 64§ 1 kk,
- działanie w przypadku przestępstw przeciwko mieniu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w sposób przemyślany i zaplanowany

Jednocześnie sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących w stosunku do czynów opisanych w punktach X, XI, XII. W przypadku czynu z art. 270§ 1 kk był przyznanie się przez oskarżonego do podrobienia podpisu M. T. oraz okoliczność, że do podrobienia podpisu doszło za wiedzą i zgodą M. T..

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu P. G. (1):

- na podstawie art. 270§1 k.k. karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności
- na podstawie art.258§1 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności
- na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art.33§2 k.k. - karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych
- na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych.

Tak określony wymiar kar grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony przed aresztowaniem osiągał dochód w kwocie 2000 zł miesięcznie.

Wymierzenie oskarżonemu P. G. (1) 4 kar pozbawienia wolności oraz 2 kar grzywny obligowało Sąd Okręgowy na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk do wydania wobec oskarżonego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny. Przypisane oskarżonemu czyny zostały popełnione w stosunkowo niedługim okresie czasu, godziły one różne dobra chronione prawnie tj. w porządek publiczny, w mienie i wiarygodność dokumentów. Mając na uwadze powyższe

podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonego oraz ilość kar podlegających połączeniu uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie: kara łączna **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w liczbie **150 (sto pięćdziesiąt) stawek** dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na **10 (dziesięć) złotych**.

Na podstawie art.46§1 k.k. tytułem środka karnego sąd nałożył na oskarżonego P. G. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 70.300 złotych oraz kwoty 1.500 zł na rzecz D. S. w związku z przestępstwem opisanym w punkcie XI wyroku.

Na podstawie art.63§1 k.k. sąd zaliczył:

a) oskarżonemu **K. B. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5.10.2013r. do dnia 23.06.2014r. i nadal,

b) oskarżonemu **P. G. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9.03.2011r. do dnia 30.08.2011r.

W ostatnim punkcie rozstrzygnięcia na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 kpk i art. 1 i art. 2 ust 1 pkt 4 i 5 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe:

a) od oskarżonego K. B. (1) wydatki w 2/3 części oraz opłatę w kwocie 1.100 złotych,

b) od oskarżonego P. G. (1) wydatki w 1/3 części oraz opłatę w kwocie 600 złotych,

Zasadą jest ponoszenie przez oskarżonych kosztów postępowania w razie uznania ich winy, jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, a Sąd nie znalazł powodu, by z tych kosztów oskarżonych zwalniać (zwłaszcza w świetle ich poprawnej sytuacji majątkowej – oskarżeni przed osadzeniem pracowali i uzyskiwali stały dochód). Oskarżonego K. B. (1) obciążono wydatkami w 2/3 części, a P. G. (1) w 1/3 części, mając na uwadze ilość czynów zarzucanych każdemu z nich. Toczące się postępowanie dotyczyło 12 czynów, z czego oskarżonemu K. B. zarzucono 8 czynów, a P. G. 4 czyny, zatem proporcjonalnie do ilości czynów każdego z oskarżonych obciążono ich wydatkami. Wysokość opłaty wymierzonej K. B. wynosi 1100 zł (400 zł opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz opłata od wymierzonej grzywny 20% z 3.500 zł = 700 zł, 400 zł+700 zł=1100 zł). Wysokość opłaty wymierzonej P. G. wynosi 600 zł (300 zł opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz opłata od wymierzonej grzywny 20% z 1.500 zł = 300 zł, 300 zł+300 zł=600 zł).

SSO Mariola Skiers